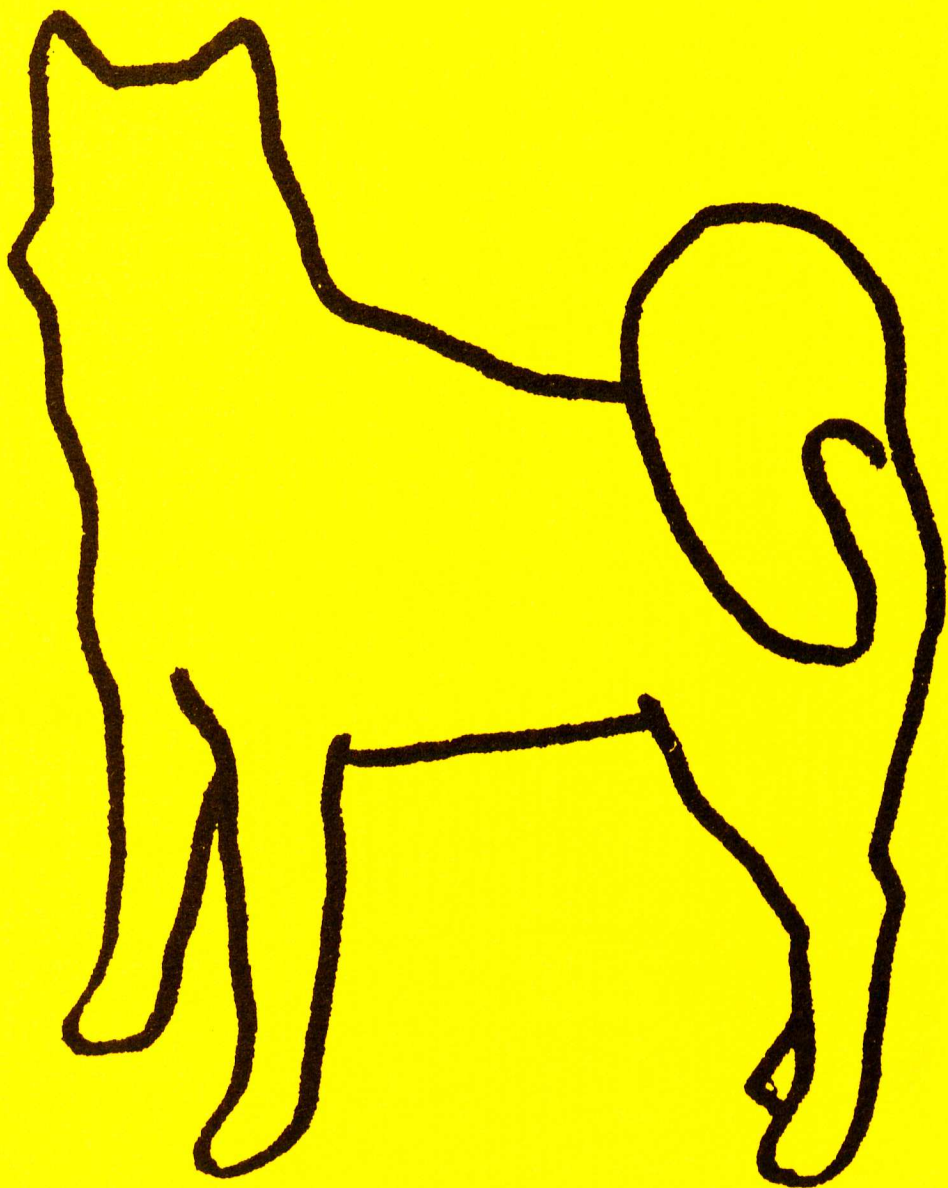
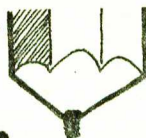

2. DEN SKÄLLANDE FÄGELHUNDEN

• KLUBBSKRIFT FÖR SPECIALKLUBBEN FÖR SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR •

från redaktören

De goda vårtecknen höll i sig ända fram till i slutet av juni månad. Men sedan kom den heta sommaren - ungefär samtidigt som gråfåglarnas ägg började att spricka. Och vi fick "rå om den", vi som kunde läska oss med allehanda drycker och fly till svalkande badstränder på de numera alltför få platser där vattnet ännu är mest vatten.

Ute i skärgården var det mera folk än någonsin. En vecka efter midsommar stötte jag på en grupp scouter som plockade tomflaskor, tetrapack och tomma konservburkar m m under ledning av en sorgsen representant för fritidsnämnden. Det blev många säckar på denna enda ö. På en av de ännu "befolkade" öarna kom jag "av en händelse: att resonera om skogsfågel med en av de sista öborna i vår skärgård. Han hävdade med viss bestämdhet att de nykläckta kycklingarna under sina första dygn var mycket beroende av daggen i bärriset och spådde stor avgång i kulorna på grund av torkan. Det må vara osvuret om tjäderkycklingarna måste läska sig med dagg för att överleva. Några skogsbär blev det i alla händelser inte i år. Inte ens lingonen överlevde torkan.

Första veckan i augusti stötte jag på en annan gammal bekant på en hjörtromyr 4 mil väster om Jokkmokk - vi sökte efter kaffevatten och hade från skilda håll letat oss fram till samma kallkälla. Också nu kom vi in på kapitlet skogsfågel. Han kom ihåg en annan torrsommar för länge sedan - på hösten samlades tjädern i stora oroliga flockar som färdades långa sträckor på jakt efter bär. Många tecken tydde på att fågeljakten skulle bli slumpartad. Det är märkligt hur vissa förhållanden kan ge upphov till hela serier av händelser som vi - trots vår långt framskridna teknik - tycks ha mycket små möjligheter att påverka.

Även i vår lilla specialklubb ser det ut att bli vissa svårigheter ett tag framöver. Vi har hunnit en bit på väg och har nått ett medlemstal där det inte längre är möjligt för några pionjärer

att med hårt arbete, stor entusiasm och i vissa fall egna medel försöka hålla alla informerade och om möjligt även vidareutveckla verksamheten. Vi har troligen just nu nått den kritiska punkten när vi är lite för få för att vara så många.

I massmedia kommer det då och då alarmerande rapporter om illegala import av hundar från framförallt Danmark - små trevliga "jyckar" utan närmare kännedom om sina fäder. Många av dem kommer troligen trots detta att få rika tillfällen att glädja och glädjas i detta helt rabiesfria land där så många tycks vara i behov av en egen liten hund. Det är väl förmodligen just på detta faktum - ett starkt stegrande hundintresse - som vi får bygga vår framtida förhoppningar. Om vi lyckas tala om att just "våra" spetsar har väldigt många egenskaper som även kan göra dem till utmärkta sällskapshundar tror jag personligen att vi kommer att bli tillräckligt många.

Till sist vill jag önska alla i klubben en trevlig helg - med eller utan jaktminnen och jultjäder.

Gott slut.

Red.

DEN SKÄLLANDE FÅGELHUNDEN

NR 2 • 1969

ARG 2

-Specialklubben för skällande fågelhundar, SSF (ass. m. SKK)

Klubbens adress:
Kristinedalsvägen 63,
130 10 Ektorp

Ansvarig utgivare:
Staffan Forsslund, Kvarnvägen
Kvarnvägen 4 C,
812 00 Storvik

Redaktör:
Börje Nilsson,
Villavägen 42,
951 00 Luleå

Redaktör utställningar:
Anders Ansell,
Rådsvägen 12,
141 48 Huddinge

Produktion: Sidesfors Reklam, Luleå

Årsmöte 14.3 1970

Härmed kallas Specialklubben för skällande fågelhundars medlemmar till riksårsmöte lördagen 14 mars klockan 13.00 på STORA HOTELLET i Lycksele.

Föredragningslista: Se klubbstadgarna.

19.00 supé med dans, pris 28:- kr per person.

Rum beställes lämpligast: Anna-Lisa Olofsson, Materialvägen 10 920 60 Storuman. Tel. 0951/10489.

Anmälan till: Anna-Lisa Olofsson, Materialvägen 10 920 60 Storuman. Tel. 0951/10489.

RIKSUTSTÄLLNINGEN 1970

Utställningen äger rum söndagen 15 mars kl. 8.00 på Motorfirma Arne Lindberg AB, Umevägen 5 i Lycksele.

Raser: Skällande fågelhundar - Älghundar.

Domare:

Skällande fågelhundar: Juhani Hirvelä (svenskspråkig), Finland.

Älgundar: Rolf Lundman

Utställningen arrangeras tillsammans med Västerbottens älghunds-klubb.

Anmälningsavgifter: Öppen-, champion-, och veteranklass: 45:-kr
Unghundsklass: 35 kr.
Valpklass: 25:- kr.

Anmälan senast 4 mars 1970.

Till: Anna-Lisa Olofsson, Materialvägen 10, 920 60 Storuman.
Tel. 0951/10489.

Styrelsen.

BOKSLUT 1969

Nu har ytterligare ett år gått i klubbens historia. Det har i stort sett varit en logisk följd av det föregående. Tidskriften har fått en mycket bättre utformning, det stigande medlemsantalet har medfört tre lokalklubbar och ett större antal utställningar och bruksprov.

Medlemsutvecklingen har dock inte varit lika gynnsam som prognosen, men prognoser är å andra sidan någonting mycket relativt. Vad som dock är beklagligt är att så få valpköpare anmäls av uppfödarna som medlemmar. Det är endast ett litet fåtal som i år gjort detta. Vi lyfter på hatten för Rune Samuelsson och Torkel Lundqvist som värvat ihop till varsina knivar och Rune är på god väg mot kniv nr två.

Domarkonferensen blir i vinter oavsett om älghundarna kommer att vara med eller ej. Den blir ett rätt så omfattande arrangemang, så vi vore mycket tacksamma om medlemmarna i Stockholmsregionen vill vara med och hjälpa till med de praktiska arrangemangen. Slå gärna en signal till undertecknad. Jag tror inte att vi skall ha för stora förhoppningar av en enda domarkonferens. Den borde återkomma varje eller vartannat år. Då skulle nog sammansmältningen till en gemensam grunduppfattning gå fortare.

275 finska spetsar registrerades 1968. Det var lika många som -67. Här hade man nog väntat sig en ökning - det är ändå Nordens talrikaste spetsras. Varför ökningen uteblev är givetvis mycket svårt att svara på. De valpar som föds säljes ju. Det kan möjligen bero på antalet tikar i lämplig ålder och hur lätt det är att sälja valparna. Efter vad som sagts är det stor efterfrågan på valpar efter högt meriterade föräldrar, åtminstone på jaktsidan, sedan avtar efterfrågan mycket snabbt och valpar efter helt omeriterade föräldrar är relativt svårsålda.

Intresset för norrbottenspetsen är stadigast stigande och förhoppningarna har glädjande nog börjat anta rimliga proportioner. Ett antal nya uppfödare har tillkommit, vilket medför att utbudet på valpar ökar till gagn för urvalet. Dock väntar man fortfarande på hunden med stort "H". Det vill säga den flertalet tikägare skulle, både bruksmässigt och exteriört, våga linjeavla på för att snabbare nå en enhetligare typ och bruksegenskaper. I utställningsringarna har fordringarna skärpts en nyans, vilket noteras med glädje. Det är trevligt när klubbens målsättning når fram.

Intresset för bruksproven har inte enligt förmänsamt motsvarat förväntningarna. Varför är svårt att säga. I södra Sverige har deltagandet varit mycket lågt. Beror det på att de hundar, som användes till fågeljakt härnere, ännu är för unga? I så fall bör det lossna till nästa år. Vädret har varit rent ut sagt dåligt i samband med proven, vilket i många fall medfört en relativt låg poängnivå.

Klubben har haft ekonomiska besvär hela året. Orsaken är kanske att vårt program är alltför ambitiöst? Ja, det får årsmötet taga ställning till.

Eftersom undertecknads tvåårsperiod, som styrelsemedlem, går ut i vår, och att mina nya arbetsförhållanden inte medger ett lika intensivt engagemang som hittills, framföres här ett varmt tack för det stöd, som visats under den gångna tiden. Allt har givetvis inte enbart varit roligt, men så är det ju med allt, och mycket blir ju även som man själv gör det till.

Önskar alla medlemmar en riktigt God Jul och nya förhoppningar inför det nya året.

sekreteraren meddelar

Träningsstider för skällande fågelhund jaktåret -69 -70: 21/8 - 31/12.

Sekreteraren meddelade på klubbens årsmöte i Gävle att SSF vid jakthunds-specialklubbarnas möte med SKK i Stockholm föreslagit tiden 21/8-28/2 och mötet fann detta önskvärt med tanke på kopplingen med mård- och ekorrjakten och att något biologiskt motiv med tanke på skogsfågeln, som skulle

hindra en sådan förlängning av tränings-tiden, knappast förelåg.

I kungörelsen över träningsstiderna för jakthundar jaktåret -69-70 är emellertid träningsstiden för skällande fågelhund oförändrad enligt ovan. Vid en skriftlig förfrågan hos Naturvårdsverket, har följande svar inkommit till klubben. Det är bara att beklaga att våra krav p.g.a. olyckliga omständigheter ej kommit Naturvårdsverket till del. SSF framför här sitt varma tack för Naturvårdsverkets svar och för deras positiva inställning till jakten med "trädeskällare", och träningsmöjligheterna för dessa hundar och för vår organisations önskemål.

STATENS NATURVÅRDSVERK
Naturvårdsbyrå
Avdelningsdirektör
J-O Pettersson, KB

12.9.1969

Dnr 3911-3612-69

Specialklubben för skällande fågelhundar
c/o Ingeniör Staffan Forslund
Kvarnvägen 4 C
612 00 STORVIK

Ang. träningsstider för skällande fågelhundar

Med anledning av Edert brev 19.8.1969 får statens naturvårdsverk anföra följande.

Vid upprättandet av specialbestämmelserna för träning av jakthundar under jaktåret 1968/69 beslöts, bl.a. efter samråd med svenska kennelklubben, vad gällde skällande fågelhundar begynnelse- och avslutningsdagen 21.8. och 31.12. Några invändningar mot dessa bestämmelser förekom ej. Inte heller i samband med beslut om motsvarande bestämmelser för innevarande jaktår motiverades någon ändring.

Verket har emellertid full förståelse för de motiv som nu framförts för en förlängning av den aktuella tiden t.o.m. 28.2. Några invändningar av betydelse från biologisk utgångspunkt torde ej föreligga, varför verket kommer att överväga sådan förlängning till nästa jaktår.

Det kan emellertid konstateras att användning av trädeskällande hund vid jakt efter mård under tillåten tid - t.o.m. den 28.2. - inte är förbjuden. Därav följer att sådana hundar givetvis även får tränas på mård under den angivna tiden. Skulle en hund under sådan jakt eller träning ta en fågel, föreligger - i likhet med vad som gäller för drivande hundar som under september månad tar en ett rådjur - inte någon överträdelse av gällande bestämmelser om hunden enarast kopplas eller kallas in. Motsvarande gäller vid jakt eller träning på ekorre under för denna viltart tillåten tid.

För statens naturvårdsverk

J-O Pettersson

Avskrift för kännedom till:
Svenska kennelklubben
Svenska jägareförbundet

Antom den 15/9-69

ATT JAGA IN EN VALP

(ELLER TRÄNING I PSYKOLOGISK FAKIRKONST)

av Mahatma Jago

Att ha en pigg röd ständigt verksam unghund kan vara påfrestande i största allmänhet, något som man dock gärna överser med när jakttiden nalkas. Man cyklar med jucken; ser på alla busstreck med ett småleende och tänker: "Djåklor när all denna energi kommer till utlopp i skogen". Innan man somnar på kvällarna, rinner fantasin iväg med vackra ståndskall energiska följanden där husse alltid briljerar med säkra skott. Att fylla frysboxen på en kvart är ingen konst.

September närmar sig. Nattdrömmar blir dagdrömmar. Den närmaste vänkretsen börjar ge upp, rycker uppgivet på axlarna åt en, där man går i en isolerad tankevärld. De tänker att om det åtminstone gällde älgar, men se fågel. En icke-jaktfantast står obegripligt utanför.

Så är dagen inne - dagen D - då slaget om fågeln skall äga rum. Allt är väl förberett. Hunden i trim, orren har kullar och bössan är inskjuten till millimeterprecision.

Man står i sina marker, hunden gnäller otåligt i kopplet, precis som en galopphäst, som brinner av iver att få gå för fullt. Kollar vindriktningen - den är okay - släpper. Hunden ger sig iväg som en blix, tänker låta den söka ett tag, innan jag börjar gå. Därav blir tag, efter ca 20 meter har "blixdockan" hittat en sork. "Typiskt unghunden" - tänker man. "Fy Bubbis Fyyyy." - inget händer - "Fyyy". Äntligen iväg - fast nu i sävligt trav. Går framåt, hunden håller sina stadiga 40-50 meter framför. Börjar vänja mig att ha honom där, de första deprimerande tankarna, om vad han skulle få på ett prov är för länge sedan borta.

Helt plötsligt är han försvunnen. Jag står och väntar, så hörs vingslag och orrkackel - sedan stillhet, en ödslig stillhet, lång som en högmässa. "Voff,

voff, voff" - hjärtat åker upp i halsgropen, magen ner i stövlarna. Börjar smyga, skogen är naturligtvis tät, som den alltid är när jag jagar fågel. Det är som om träden flyttar ihop sig till en ogenomtränglig mur. Smyger och smyger, så slutar skallet. Står helt orörlig och väntar. "Voff, voff, voff" - "Duktig vovve" - tänker jag. Helt plötsligt kastar en orre från ett träd till vänster om mig, så en till höger och sedan givetvis Bubbis orre, ser den komma flygande över mig, Bubbis kommer strax efter, hör att åtminstone en fågel slår. "Voff, voff, voff" - Toppen. Börjar smyga mot det nya skallet, hinner ej långt förrän fågeln kommer flygande över mig igen. Hunden åter. Vigår efter i fågelns flyktriktning. Ungefär en timme senare flaxar en orrkull upp mitt framför mig - en håller på att flyga rakt i ansiktet. Var är hunden? Jo, där sitter han. Sitter högt på en stor sten till synes helt lungt och mediterar. AHA, han kollar nu in var fåglarna sitter, en efter en, - listig jykke - så skall en slipsten dras. Du förrädiska tanke. Han tittar på mig. Jag börjar gå efter fåglarna - inget intresse från hunden. Visslar och fortsätter att gå - fortfarande inget intresse. Biter ihop kindtänderna, så att de verkar krypa upp i hjärnan - "Behärskning, behärskning" - visslar igen, då kommer han. Stannar för att han skall springa förbi, men då stannar även han, så håller vi på ett tag - husse går, hunden går bakom - husse stannar, hunden stannar. Samspelet är utan tvekan 100 %-igt...

Måste ge upp och vänder helt om, då går det genast bättre. Vi går vidare. Det börjar suga i magen, stannar och tar av ryggsäcken. "Voff, voff, voff", tar bössan och börjar smyga. Kommer fram till en stor gran. Bubbis verkar helt säker. Tittar - ingenting. Smyger åt höger - ingenting. Backar och smyger åt vänster. Tät skog - kommer nära och på 10 meter ser jag en orr-

tuppsitter och "sover" för hunden. Höjer bössan, siktar noga, är inte nervös. Skottet går och även orren. Apati inträder - sedan bedrövelse och förbannelse - "Hur in i Norden". Hunden åter. Vi delar på en limpmacka. Bubbis verkar helnöjd med tillvaron, vilket knappast kan sägas om husse. Går som i en dvala, skottet - skottet - skottet - låter det från stövlarna när vi går över myren.

Kommer hem, sätter mig i fåtöljen och slår upp en kopp jolmigt termoskaffe. Tittar på hunden som ligger på mattan. Han tittar tillbaka. Jag undrar vad han tänker på - fåglar? Sorkar? God mat? Den så kallade jägaren han har till husse???

Referat

Finland - Sverige 1969: 193 - 140

Årets landskamp ägde rum i Kankanpää, vilket ligger i mellersta Finland. Detta var den tredje landskampen och ställningen var tidigare 1 - 1, och vi svenskar hade fjolårets seger att försvara. Detta år ställde vi upp med ett mycket rutinerat lag bestående av tre tikar och en hanhund. Halva laget var nytt (Dolly och Ukkos Laika) och den andra halvan bestod av "gamla gardet" (Metsämiehen Anu och Sappo).

Förläggningen var vid ett turisthotell just utanför Kankanpää, som är känt för sina skofabriker och sina militär-anläggningar. Ordningen omkring kampen var den traditionella med bastubad på fredagskvällen och invigning, regelgenomgång och middag under lördagen samt provomgångar, prisutdelning och avslutning på söndagen. Stämningen var den bästa tänkbara och allas förväntningar var givetvis stora. Förhoppningarna sänktes dock en bit, när vi fick reda på att det huvudsakligen fanns orre på provmarkerna. Våra hundar är efter finska förhållanden tämligen vidsökta, vilket gör dem mindre lämpade för orrjakt under senhösten, när orren tror dåligt - provgruppen hinner inte fram och konstatera hundens arbete.

Provmarkerna var mycket magra (ljung och lavmarker) och torra. Fågel förekom mycket sparsamt och ojämnt. Två hundar måste gå omprov, en svensk och en finsk hund. I och med att de finska reglerna användes var det mycket svårt att överblicka läget före överdomarens tillgännagivande av resultatet. Klart stod att hade våra egna regler använts hade Ukkos Laika troligen vunnit NM, men nu var frågan helt öppen.

Vid prisutdelningen tillgännagav överdomaren Arvo Hassinen att de tre främsta placeringarna erövrats av finska hundar och därmed var vi ett slaget lag. För att läsarna skall se hur olika våra länders provregler slår och så mycket mera krävande våra egna provregler är, kan sägas att den hund undertecknad var med och dömde, inte presterade mera än ett par 10 sek. skall där ingen markering kunde synkonstateras. Detta renderade hunden ändå 62 poäng. Här i Sverige hade den blivit utan pris. Fortfarande väntar man på den dagen då alla hundar lyckas överlag vid en landskamp. Hittills har det endast varit medelmåttiga prestationer i förhållande till vad hundar i dessa sammanhang egentligen under gynnsamma omständigheter borde kunna prestera.

Resultat

1. Nord. Mästare-69 SF D Ch VIRI äg J Kiiskinen Finl. 69 poäng.
2. SF B Ch TUPPU äg K. Takala Finl. 62 poäng.
3. SF Skallkung-69 ISKU äg V. Rautio Finl. 62 poäng.
4. UKKOS LAIKA äg K. Hedman Sv. 61 poäng
5. "NM-68" SAPPO äg O. Risberg Sv. 42 poäng.
6. Metsämiehen ANU äg R. Samuelson Sv. 37 poäng.
7. DOLLY äg K-G. Ekroos Sv. 25 poäng.
8. SF D Ch PIKI äg E. Honkanen, Finl. ? poäng.

**Anständiga hundägare
bär klubbnaalen**

Köp genast en av kassören!

DEN FINSKA SPETSEN

av Juho Perttola

II. FÖRÄDLINGSARBETETS RIKTLINJER OCH RESULTAT.

Som det i den första delartikeln nämnades, har man vid förädlingen av den finska spetsen ända från början följt den s k förenade linjen, vars målsättning varit att få fram en vacker och samtidigt god jakthund.

Som vi vet, är två så närstående mål svåra att förena. Under arbetets gång, har man tvingats till kompromisser och eftergifter även om dessa två krav på vissa punkter kunnat komplettera varandra.

A. Exteriörförädlingen.

1. Rasbilden-rastypen. Exteriörförädlingens centrala fråga har varit färgen. Rasens mest långsynta kartläggare godkände till idealfärg den klart röda eller gulröda färgen, så att kroppens bakdel, svansens undersida och byxhåren omärkligt och utan skarpa kanter övergår till en ljusare nyans.

Kvadratiskheten hos hanhundarna är ett ovillkorligt krav, däremot kan man hos tikarna tillåta en aning långsträckt kropp. För att rasen i sin helhet varierar höjden från 39-50 cm; för hannarna mellan 44-50 och för tikarna 39-45. Det finns all anledning att poängtera att idealhöjderna finns någonstans i mitten och ingalunda vid deras övre gränser.

De båda könen skall vara särpräglade och ge skilda uttryck, d v s könsprägel skall vara klart.

Pälsen är medellång med strävare täckhår och mjuk bottenull, som bär upp täckhåren till halvt upprättstående ställning.

Huvudet skall vara proportionerligt till hunden i övrigt och sakna brister i detaljmåttförhållanden. Bland de viktigaste kraven må nämnas att skallens övergång till nosparti skall vara tydlig, de mandelformade ögonen, i vass spets

avslutade helst små välplacerade öron, vilka krav är noggrant fastställda. Huvudets färg skall vara jämn och följa med färgen i övrigt, ögonen mörkbruna eller mörka och nosspegeln becks svart. Endast inom den ramen kan man påträffa det för finska spetsen så egenartade ansiktsuttrycket.

Svansen går längs rygglinjen i början rakt fram, böjer sig sedan nedåt och bakåt tätt intill låret för att stanna vid lårets mitt. För att svansen skall få den önskade bågen, måste den ha tät och jämnlång plym samt ha fast hållning. Uträtad skall den nå ner till hasleden.

Den finska spetsens lynne är känt att vara egenartat, dess särprägel vinner förståelse endast om man ser rasen mot bakgrunden av dess historiska utveckling. Den röda spetsen är käck, dess reaktionsförmåga snabb och den brusar upp sig med lätthet. Den är modig på sitt säregna sätt och i allmänhet tål den inte främmande hand. Till sin husse och hemtorvan är den obrottsligt trogen, samt vill med alla medel vakta sitt livsrevir. Den finska spetsen behöver fortlöpande sina förfäders frihet och glömmar aldrig helt erhållen bestraffning eller aga.

2. Kroppsbyggnad

I början sökte man modell åt den finska spetsen från den vilda naturen. Man såg idealet i långsträckta och rävlänkande individer. Men redan i seklets början fann man norr om Kajani den "felande länken" Halli av Tampio, som vände de förädlingsintresserades blickar strikt på kvadratisk kroppsform, som fortfarande står som ideal i rasens hemland.

Kroppsbyggnaden följer i många avseenden samma riktlinjer, som är gemensamma för spetsar i allmänhet. Inom rasgruppen representerar den närmast medelstorleken, den är torr i konsti-

tutionen och tillräckligt lätt. Den har förhållandevis brant ställda bogar, vilka åtminstone i rasens hemland inte ansetts eller anses vara ett större fel.

Med hänsyn tagen till nuvarande utvecklingsstadium är extremiternas vinklar i normalfallen väl markerade och tillräckliga.

I fritt tillstånd rör den sig efter omständigheter och kondition, oftast i galopp eller trav och sällan i skritt.

Den ovan beskrivna exteriören, lynnet, ansiktsuttrycket, reaktionssättet och de harmoniska rörelserna bilda i huvudsak den helhet, och utgör samtidigt stommen kring vilken även i detta fall ras-typen uppbyggs.

3. Exteriöra fel.

Även om den finska spetsen har grunder som tillåter den att kallas för kulturras, så betyder det ingalunda att den till sin rastyp eller kroppsbyggnad är färdigutvecklad eller felfri.

Det ojämna ursprungsmaterialet, förädlingslinjens tvåfaldiga målsättning och rasens stora utbredning med åtföljande brist på koncentration har tillsammans med många andra faktorer bidragit till att man inom den förhållandevis korta - ca 80 år - förädlingsperioden inte helt hunnit fram till den uppställda målsättningen. Det är också på sin plats att påpeka hur även tillfälliga omständigheter, såsom tidvis hårfällning försämrar rasbilden.

Sett ur finländsk synvinkel har alltid fel som påverkar typen ansetts väga tyngre än detaljfel i kroppsbyggnaden. Detta bör dock inte tolkas så att fel som påverkar hundens livsduglighet eller rörelseförmåga lämnats obeaktade.

Bland färgfelen märks i första hand de i olika förekommande oklara färgerna. Enligt rasstandarden får helvitt förekomma som en smal strimma eller fläck på bröstet och på tårna, men om den är skarpt avgränsat får den inte förekomma i stor omfattning. På tassarna får den inte gå ovanför tårna. Ibland kan det vita liksom det svarta förekomma som stråhår på ryggen. Minst lika besvärande är den från grundfärgen avvikande ljusa färgen på kinderna, bröstet och insidorna av extremiteterna, som i svåraste fall kan göra hunden till flerfärgad eller fläckig. Svart

eller mörkaktig färg kan förekomma på läpparna, under hakan, på maken, svansens innersida och kinderna. Ibland kan en besvärande gråaktig färgton förekomma på överläpparna. Om nosspegeln är köttfärgad, får en sådan hund inte prisbelönas. Andra lindrigare färgavvikelser på nosspegeln skall behandlas efter deras art och omfattning.

Åtskilliga finska spetsars - t o m sådana som bär championattitlar - mest uppmärksammade svaghet är deras stora höjd och tyngd. En lågställd (kortbent) hane kan ej godkännas och klar långsträckthet ifrågasätter i kvalitetsbedömningen högre prisvärder. I en del fall kan den rikliga och långa hårlängden på lårens baksida bidra till att hunden blir mera rektangulär än vad den i själva verket är.

Bristande könsprägel förekommer hos unga hanhundar och äldre tikar.

Ett vanligt fel i pälsen, speciellt hos tikarna, är brist på bottenull. Då blir pälsen liggande och fattig. Ibland kan pälsen vara för lång eller onaturligt yvig och kan då påverka proportionerna. Vådigt eller krusig päls är sällsynt, däremot kan gamla sommarpälsar innehålla krokiga eller brutna täckhår.

Exteriörbedömningens svåraste del är huvudet, eftersom där i ett förhållandevis litet område kan rymmas ett större antal skönhetsfel än på hela kroppen i övrigt. Om man av två onda ting måste välja det minst dåliga, så är det lättare huvudet att föredra framför det tyngre. Mycket vanliga huvuddetaljer är: för långt eller kort samt klotaktigt huvud, skall- och nospartiets bristande proportioner, konkav eller konvex nosrygg, ögonens och öronens storlek, form och placering, för brant stop samt färgfel av den art som nämnts ovan.

Eftersom många faktorer måste samverka för att svansställningen skall bli i enlighet med rasstandardens krav, så är en idealsvans mycket sällsynt. Den korta svansen, avsaknaden av tillräckligt tätt och jämnlångt hår, den oändamålsenliga eller direkt felaktiga svansföringen ger upphov till många påpekanden. En hård knuten svans som bäres på sidan är att föredra framför en högt buren svans med lös båge. Utöver de fel i svansen som redan nämnts, kan defekter förekomma i svanskotorna, som kan vara medfödda eller förvärva-

de genom olycksfall, vilka ger upphov till avvikelser i sättet att bära svansen, liksom i dess form.

Tydliga temperamentsfel, såsom ilska, rädsla eller skygghet, olydnad, skott-rädsla etc. förekommer inom de flesta hundraserna så även hos den finska spetsen. Men dess största dygd - troheten - som visar sig bl a i dess sätt att för-svara och bevaka sitt livsområde, bör inte räknas som ett temperamentsfel, även om det ibland kan verka störande. Utanför sitt revir tar den avstånd från främlingar och uppträder anfallande endast om verklig orsak finns, ex v att försvara sitt byte. Hela rasen kännetecknas av återhållsamhet för allt som är främmande. Den kan inte dresseras med aga, som många andra raser, men ändå kan dressyren drivas långt under förutsättningen att förhållandet mellan dressören och hunden är de rätta. Allt detta har på ett utomordentligt sätt uppfattats bl a i ett så gammalt kenneland som England, där den finska spetsens temperament och mentalitet aldrig

vållat problem - utan där dess egenart, naturlighet, trohet och lekfullhet samt den sällsynta färgen väcker beundran.

Bland de viktigaste felen i kropps-konstitutionen kan nämnas grunda, tunnformiga bål, benställningar och -vinklar, vilka under förädlingsarbetets gång kun-nat begränsas och som numera förekomma endast sporadiskt.

Felaktiga tandställningar, kruptorchi-sm, dysplasi uppenbarar sig ibland, men knappast i någon större omfattning än hos andra raser.

Även om felen här ovan behandlats med stor noggrannhet, får man inte dra den slutsatsen att den finska spetsen är ett exempel på en dålig hund, eller att samtliga del skulle finnas på en och samma individ.

Fortsättning följer i nästa nummer.

Översättning: Uno Lindstedt och Rune Samuelsson.

NYTT KOMPENDIUM:

FINSK SPETS - NORRBOTTENSPETS

kommer ut inom kort. Den nya upplagan är starkt reviderad och utökad med ett avsnitt om exteriör och uppfödning samt med utställningsbestämmelser.

Den kan beställas hos: Nils-Olov Nordh, Kristinedalsvägen 63, 130 10 Ektorp.

UPPFÖDARE! Ge Era valpköpare möjlig-heter att lyckas med sin nya hund - ge ett kompendium...

80:- pr 10 st eller 10:- pr st

Bruksprov

Bruksprovsverksamheten inom SSF/norra 1969.

Bruksprovsverksamheten inom SSF/norra har under 1969 rullat vidare enligt välkänt mönster - i stort sett samma provmarker som åren innan, med en kår av "gamla" rutinerade domare och - glädjande nog - några nya lovande förmågor, med en relativt god fågeltillgång och ett livligt "eftersnack" som väl först och främst måste tillskrivas de agerandes stora intresse och engagemang - kort sagt man har en känsla av att verksamheten håller på att stabiliseras.

Trots att erfarenheten stegvis börjar övergå till rutin är det självklart att årets verksamhet i viss mån dominerats av inkörning, test och fin-slipning av de nya bruksprovsreglerna. Även om några av de som med all rätt kan kalla sig pionjär när det gäller bruksprov med trädskällare, ibland med en viss saknad ser tillbaka på den tid när en erfaren domares subjektiva bedömning var en garanti för att rätt hund hade belönats, tors jag påstå att alla här i norr är överens om att de nya reglerna kan bli ett mycket värdefullt instrument för en objektiv bedömning.

Den yttre ramen för årets provverksamhet framgår av nedanstående sammanställning:

Tid	Plats	Antal hundar anm. start.		Provledare
20-21 sept	Gällivare "vägen västerut"	10	10	Rune Hultin
4 okt	Älvsbyn	6	6	Gustav Rova
4-5 okt	Gällivare "vägen västerut"	8	4	Rune Johansson
16-17 okt	Vittangi	5	3	Rune Samuelsson

Fågeltillgången har enligt provledarnas berättelser i stort sett varit relativt god - men som vanligt när man rör sig på så snäva områden som under ett jaktprov - något ojämn om

man jämför provområdena. Under ett och samma prov kan variationer från 0 fåglar och omprov till 8 fåglar kunnat noteras.

Proven har som helhet gynnats av relativt bra väder. Variationer mellan första och andra provdagen vid tvådagarsproven har dock inte kunnat undvikas. Vittangiproven var ett mindre angenämt undantag med en vindstyrka av 10-15 m/sek och i stort sett fågelfria marker.

Red.

RESULTAT

Gällivare 20-21 september

Finska spetsar

SAPPA, O Risberg, Gällivare.
72 poäng 2:a pris.

Metsämiehen ANU, Rut o Rune Samuelsson, Gällivare.
68 poäng 2:a pris.

Krunupään TUTKA, G Rova, Boden.
53 poäng 3:e pris.

Tornedalens UKKO, Rune Samuelsson, Gällivare.
52 poäng 3:e pris.

Metsämiehen TARJA, Rune Samuelsson, Gällivare.
46 poäng 3:e pris.

Tornedalens NALLE, R Nordstedt, Svärdsjö.
15 poäng

ALJO PÖRRI U Lindstedt, Vittangi.
Avbrutet.

Norrbottensspetsar

HELLO, L Baltzari, Tärendö.
38 poäng

PARRO, B Blomster, Koskullskulle.
28 poäng.

SNIPP, Å Andersson, Hakkasbyn.
20 poäng.

Älvsbyn 4 oktober

UKKOS LAIKA, Kjell Hedman.
65 poäng 2:a pris

KAJ, Kjell Hedman,
55 poäng, 3:e pris.

ZAKKO, Torgil Gebing.
37 poäng

RUFF, Torgny Andersson.
12 poäng

Metsämiehen KAXI. Avbrutet
MITZY. Avbrutet

Gällivare 4-5 oktober

Metsämiehen ANU(AKKA) Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.
76 poäng 1:a pris.

SAPPO, Oskar Risberg, Gällivare.
68 poäng 2:a pris.

Metsämiehen TARJA, Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.
62 poäng 2:a pris.

Tornedalens UKKO, Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.
39 poäng

Vittangi 16-17 oktober

Tornedalens PIKKO, Harry Ranner, Vittangi.
46 poäng 3:e pris.

Bruksprovsverksamheten inom SSF/mellersta 1969.

Vi har första gången haft möjlighet att anordna jaktprov inom vårt distrikt. Svårigheterna var störst vad det gällde tillgång till provmarker men genom tillmötesgående från Storumans och Umgransele jaktklubbar lyckades vi genomföra två prov. I trakterna kring Storuman hölls programenligt prov den 27-28 sept. Fågeltillgången befanns vara god och både provledare och domare från Norrbotten, som välvilligt ställt sig till förfogande, uttryckte lämpligheten om förläggning av flera prov i dessa trakter.

Beträffande det prov som skulle hållits i Näliden den 1-2 nov meddelade vår styrelsemedlem därifrån, Alf Sahlin, att förlägga provet dit vid denna tidpunkt var mycket vanskligt p.g.a. eventuellt snöhinder och uppstod då frågan att helt avlysa provet eller flytta det till lämpligare plats. Vi beslöt med anledning därav om möjligt tidigare lägga provet och då till Lycksele-trakten. Detta skulle enligt uppgift ej strida mot gällande bestämmelser. Efter det att vi lyckats ordna markfrågan flyttades således provet till Lycksele den 25-26 okt. Som framgår av provledarens berättelse var värdet inte det idealiska och fågeltillgången mindre än

förväntad. Dock tycker vi själva att genomsnitt 3 fåglar per hund är hyfsat och vädrets makter rår ingen över. Tyvärr!

De i proven deltagande hundägarna var, av vad som kommit oss till kännedom, i stort sett nöjda även om ingen med sin hund lyckades uppnå 1:a prispoäng. Dock fick vi vid Storuman-provet fram en aspirant till landskampen vilket gladdes oss mycket.

Kjell Hedman

RESULTAT

Lycksele 25-26 oktober

Ukkos LAIKA, Kjell Hedman, Lycksele. 3:e pris.

ALJO PÖRRI, Anselm Samuelsson, Lycksele. 3:e pris.

SEIPIÖN HUPI, Torkel Lundqvist, Piteå. 2:a pris.

Finnskallets CONCHO, Inez Vebring, Storuman. 3:e pris.

KARO, Börje Meijer, Lycksele. 3:e pris.

Storuman 27-28 september

Ukkos LAIKA, Kjell Hedman, Lycksele.
63 poäng 2:a pris.

Metsämiehen KAXI, Fredrik Olofsson, Storuman.
47 poäng 3:e pris.

KAJ, Kjell Hedman, Lycksele.
45 poäng 3:e pris

Finnskallets TESSA, Anna-Lisa Olovsson, Storuman.
22 poäng.

Thorsbäckens TULI, Eva Lövgren, Resele.
14 poäng.

POMO, Eskil Jakobsson, Umeå.
14 poäng.

KITRON KULO, Petrus Johansson, Långviksmon.
12 poäng.

Metsämiehen TAI, Petrus Johansson, Långviksmon.
9 poäng.

Metsämiehen TABE, Anna-Lisa Olovsson, Storuman.
Avbrutet prov.

Bruksprovsverksamheten inom SSF/södra 1969.

1968 hade klubben endast ett bruksprov i södra Sverige - Älvdalen. Detta rönste ett förvånansvärt stort intresse, vilket medförde en stor satsning inom den södra lokalklubben inför årets säsong. Hela fem prov ansöktes på till synes relativt starka grunder. Detta var som det senare visade sig alltför optimistiskt. Årets deltagarantal har - räknat per prov - varit mycket lågt.

Vad beror nu detta på? Orsakerna kan vara många. Fågel saknas inte, även om tillgången visar stora lokala variationer. Hundar saknas inte heller av medlemsförteckningen att döma. Annonseringen av proven har varit mycket omfattande. Provprogrammet har publicerats i samtliga jakttidskrifter och i vår egen klubbtskrift. För mig synes årets deltagarfiasko inom södra lokalklubben bero av två skäl. De som idag är ägare till skällande fågelhundar och dessutom jaktprovs- och utställningsintresserade har tämligen unga hundar. Det är endast andra säsongen med den nya jakttiden 1/9 - 30/9, vilket har medfört att hundarna ännu inte är tillräckligt utbildade. Det andra skälet är att 10 mil för en sydsvensk är 30 mil för en norrbottning. Här nere finns inget egentligt fågelhundscentra typ Gällivare, Boden, Storuman etc och när man dessutom är bortskämd med att i regel ha evangemang på nära håll, reser man bara inte 20 mil till ett prov med en halvfärdig hund. Det torde vara klart att till nästa säsong måste SSF/Södra av ekonomiska skäl ompröva sin provverksamhet radikalt.

Hundarna har varit av varierande kvalitet. Ett 1:a pris har hittills erövrats (tvåprovåterstår - Sydsverige). Fenno Lukas stod för den bravaden och leder därmed skullkungstävlingen. Det är en något orutinerad men mycket begåvad hund, som bör ha ytterligare en säsong av mycket hård jakt bakom sig för att få den jämnhet, som är karakteristiskt för en verklig elithund. Den mest rutinerade hunden har varit tiken Dolly, som presterat jämna och säkra arbeten och dessutom varit en av de få med verkligt "tryck" i

söket. En ung hund med mycket goda framtidsutsikter är hanhunden Sälli, som visat upp regionens kanske snabbaste sök och längsta förföljanden. Övriga deltagande hundar har varit mycket orutinerade. Lika orutinerade är helt naturligt många hundförare. Tilliten till hunden är många gånger inte den bästa. Ofta kallas hunden in när den varit försvunnen i 4-5 minuter, vilket knappast kan främja en snävsökt hund att utvecklas.

Som provledare är det min önskan att flera hundar ställer upp till nästa år på lokalklubbens bruksprov och att hundägarna inte tar det hela så nervöst, utan slappnar av och tänker på att det endast är en liten trevlig hobby. Dessutom är det mycket önskvärt att flera utbildar sig till provledare och prisdomare - att en och samma person skall agera som provledare helg efter helg tär för mycket på intresset.

Staffan Forsslund.

RESULTAT

Dalstuga 6 september

Finsk spets

FENNO LUKAS, T. Sjöberg, Mockfjärd.
80 poäng 1:a pris.

DOLLY, K-G. Ekroos, Skinnskatteberg.
63 poäng 2:a pris.

LUKAS, S. Nyby, Avesta.
23 poäng.

Hällefors 13 september

DOLLY, K-G. Ekroos, Skinnskatteberg.
69 poäng 2:a pris.

FENNO LUKAS, T. Sjöberg, Mockfjärd.
30 poäng.

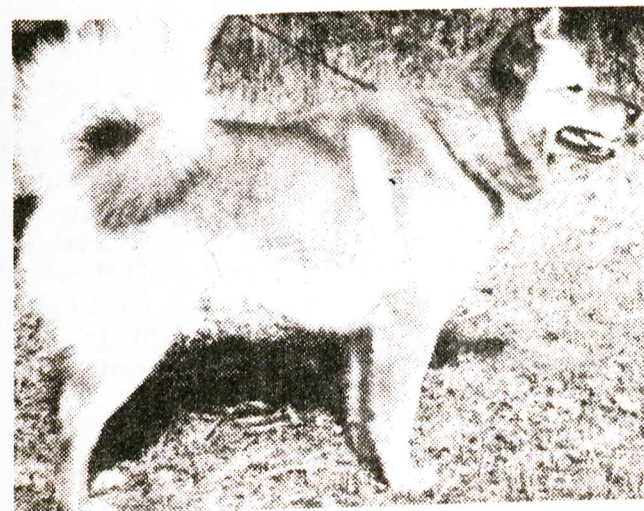
Transtrand 4 oktober

Tornedalens NALLE, R. Norstedt, Svärdsjö.
56 poäng 3:e pris.

SARI, I. Olsson, Mora.
46 poäng 3:e pris.

SÄLLI, L. Lindberg, Noppikoski.
30 poäng.

CHAMPION PANELEN

FINSK SPETS

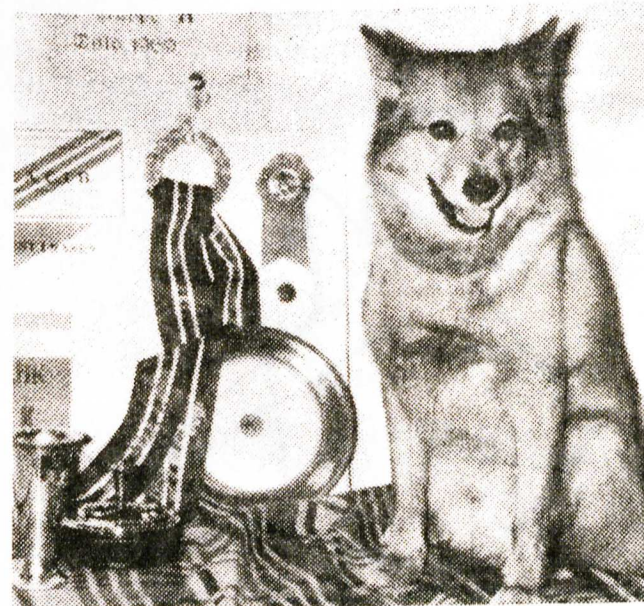
Nordh U Ch Metsämiehen Tarja SF 3907/66. Född 3.3.66 e Nord o SF D Ch Toni u Siri. Ägare Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare. Uppfödare Erkki Pihlaja, Finland.

Meriter: Bl a vinnare av Ukk vid vinterdagarna i Varkaus samt CACIB i Uleåborg och är finsk u Ch.

Tiken har fått följande kritik av J Perttola i Pyhäsalmi:

Speciellt klar röd färg, medelstor, typen obetingad bra, öronen kunde vara tunnare och mera samlade, inget annat att anmärka på, synnerligen bra päls och för tik tillräcklig svans, balanserad och behaglig temperament.

Bruksprov: Har under året startat två gånger på jaktprov och erhållit 2:a resp. 3:e pris.

FINSK SPETS

Int. o. Nord. U Ch, Finsk D Ch "Voittaja-1965" RAIVON JASJA SJ 6921/63. Född 1/5 1963. Ägare Karl-Gustav Ekroos, Skinnskatteberg. Uppfödare Reino Johansson, Korja, Finland.

Hunden blev 1965 korad till utställningens vackraste finska spets vid Voittajatävlingen i Mässhallen, Hälsingfors. Överstelöjtnant Heikki Sarparanta gav hunden följande omdöme:

"God typ av lämplig storlek. Verkar en aning tung. Bra huvud, rygg och ben. Enhetlig helhetsbild. Bra päls. Jämn färg. Bra mentalitet. 1 ökl, 1 skl, cert., CACIB och Bir".

Utställningsresultat: 3 CACIB, 9 cert., 4 Bis, 3 st 1:a i avelsklass.

Bruksprov: 1967 1 ökl, 84 poäng. 1 skl, 79 poäng. 2 skl 69 poäng.

1968 1 skl, 75 poäng. 2 skl, 69 poäng. 2 skl 67 poäng.

1969 ej startad.

Jaska har ca 300 avkomlingar av vilka den mest kända är S F U Ch Sal-tu, som blev tvåa i chkl i Kajaani -69. Bland yngre avkommor kan nämnas ungtiken som vann cert i Björneborg -69 och den unga hanhunden Jakke som vann unghundsklassen och ck vid årets riksutställning.

FINSK SPETS

Nord och int. U Ch S B Ch TORNEDALENS NALLE 14448/63 f 2 mars 1963, e Tornedalens Jack II 872/61 u B Ch Tornedalens Tippa 16999/59, uppfödare Uno Lindstedt, Vittangi, ägare Rolf Norstedt, Svärdsjö.

Bruksmeriter: 1:a pris elitklass, enda svenskuppfödda finska spets som tagit 1:a pris på jaktprov i Finland, landskampsdeltagare 1967.

Utställningsmeriter: BIS och BIS-3:a vid internationella utställningar, 4 ggr BIG, flera ggr BIR (bl.a. vid SSF/Södras "vinterdagar 1969").

Utdrag ur domarkritik: Utmärkt typ, god mentalitet, bra huvud och ögonfärg, stark korrekt rygg, bra ben och vinklar, utmärkt päls.

NÅGRA FUNDERINGAR kring norrbottenspetsens huvud

av Staffan Forsslund.

Under det senaste året har det inträtt en rätt så tydligt markerad skärpning i kravet på norrbottenspetsens rasprägeljämfört med tidigare, då man främst - helt naturligt - var mån om att öka antalet registreringar för att trygga en bred avelsbas i utgångsläget. Detta var naturligtvis på gott och ont. Den naturliga stammens exteriöra variation minskades icke utan endast befästes ytterligare genom de registrerade individernas stora olikheter i typ eller kanske bättre uttryckt i rasprägel. Det är lätt att vara efterklok och något fördömande skall icke ske. Det fel som gjordes var helt enkelt att man underskattade folks intresse för rasen, och av den anledningen ville att så många som möjligt skulle få sin hund registrerad.

Hundens typ är de flesta ense om. Med typ menas då: "Hundens anatomiskt funktionella typ, den kroppsform som gör den bästa ägnad efter vår avsikt med vederbörande ras" (ROIG: Kynologisk typologi). När det däremot gäller rasprägel (färg, päls, svans, ögonform, öron, huvudskärning etc) går meningarna isär något. Här gäller det att klubben tar officiellt ställning till en klar och hård linje, även om ledande personer inom klubben har olika uppfattningar, i annat fall torde det dröja mycket länge innan norrbottenspetsen kan göra anspråk att vara en hundras i praktisk bemärkelse. Teoretiskt har den varit det sedan 1967. När det gäller färgen har klubben klart tagit ställning för den vita (minst 50%) med gula, bruna eller röda tecken. Övriga färger kommer i.o.m. detta att minska i antal och på sikt sett försvinna ur rasen. Vidare päls och svans samt öronform råder det heller ingen tvekan om vår målsättning. Däremot torde huvudet vara ett oklart kapitel.

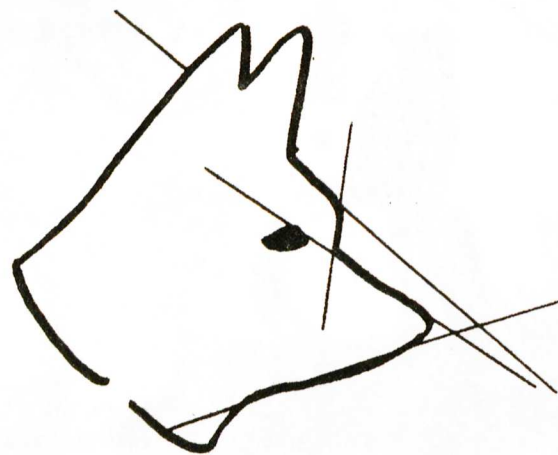
Att i ord beskriva ett huvuds skärning, så att alla uppfattar det lika, är en omöjlighet. Jag tänker här resonemangsvägen försöka komma fram till ett bra huvud. Vid betraktandet av efterföljande konturskisser MÅSTE VI HELT

BORTSE IFRÅN DET INTRYCK ÖRONENS PLACERING KAN GE, då dessa icke har något att göra med huvudets skärning, men väl hunden som helhet.

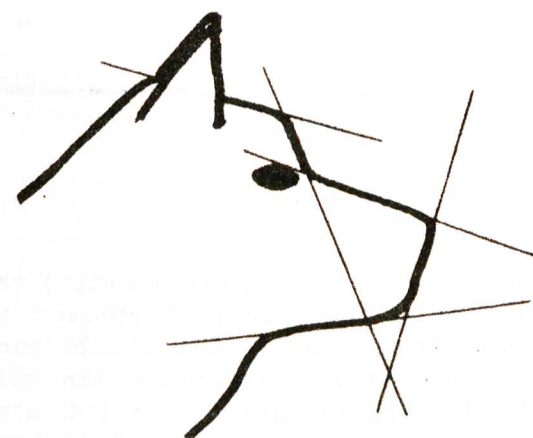
Inte hos någon hundras, hur genomav-lade denna än är, är två individers huvuden identiska (undantag: enäggstvillingar). Detta är ej heller önskvärt då mycket av en individs "personlighet" i förhållande till sin ras beror på huvudets uttryck. Dock bör naturligtvis huvudets skärning vara så att om man endast ser en kontursiluett av ett huvud kan säga vad det är för ras - nota bene - ett typiskt huvud.

Norrbottenspetsens huvud varierar idag stort. Detta av skäl som androgs i inledningen. Det är dock hög tid att inrikta avelsarbetet som en bättring även på den punkten, för att valpköparen ej skall bli missbelåten. För att detta skall vara möjligt måste naturligtvis det önskvärda huvudet vara klart beskrivet i ord och framförallt i bild. Det bör även vara vackert och kanske ännu viktigare ha ett historiskt underlag, i annat fall torde det ta mycket lång tid att få fram.

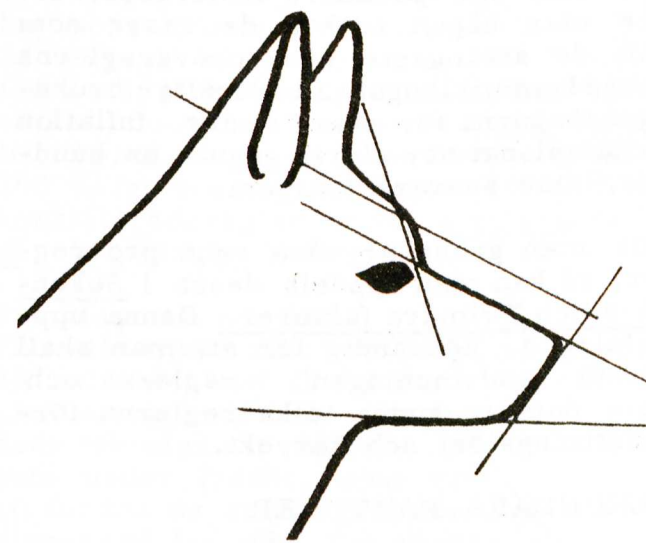
Enligt S. Sahlin, som gjorde den stora spetshundsinventeringen här i landet, vilket publicerades i SKK:s tidskrift, var norrbottenspetsen i typ - ej storlek - ett mellanting mellan lapphund och jämtspets. Även enligt gamla yrkesjägare var huvudets skärning mera jämthundliknande än finsk spetsliknande. OBS detta är givetvis i mycket stora drag.

Som framgår av bilden finns det huvuden, som enligt ovan definition torde vara klart rasfrämmande. Lägg särskilt märke till nosryggslinjens förhållande till haklinjens. Personligen anser jag att huvudet bör vara relativt kraftigt med väl utvecklat nosparti. Detta borgar för att hunden har anatomiska förutsättningar för ett gott luktsinne och vidare att bettfel främst överbett undviks. I och med rasens kortare täckhår och mera åtliggande dylika på nacke relativt exv. finsk spets, fordras att hunden har ett relativt kraftigt huvud för att huvud och bål skall harmoniera med varandra. Dock får icke huvudet ge ett klumpigt och oädelt intryck. Se nedan.

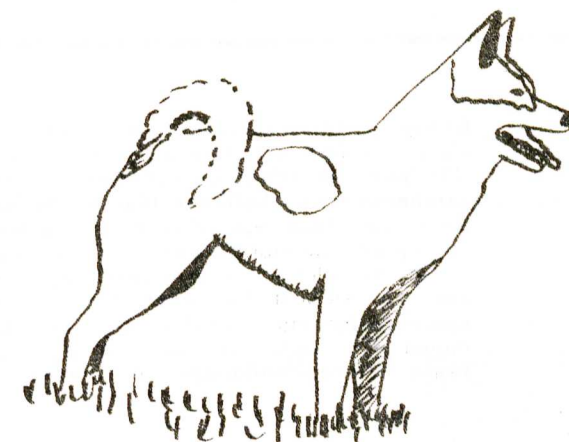

Detta huvud har dock den förtjänsten att hjässans linje och nosryggens är nästan parallella. Vidare är nosens avslutning relativt lodrät. S.k. "Hajprofil" bör under alla förhållanden undvikas (överbett ligger nära).

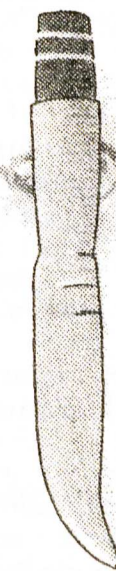

Tikhuvudet ovan är enligt mitt förmenande det bästa rasen har visat upp hittills. Det är vackert, elegant och ändå anatomiskt sunt. Observera här att hakans linje närmar sig nosryggens linje endast långsamt. Nosen är till-

räckligt lång och hög utan att huvudet i sig självt blir klumpigt. Jag tror att de flesta är överens med mig att detta huvud bör vara eftersträfvansvärt, som ett medelhuvud för rasen.

Ovan siluettbild av en norrbottenspets torde ge en tämligen klar bild av en god representant. Så god att varje domare kan inleda sin kritik med orden: "...av mycket god typ". Vi bör dock komma ihåg att det finns en hel del detaljfel på bilden. Huvudet en nyans litet bl.a. Dock är typ och rasprägel så pass goda att den räcker gott och väl som ett första mål i det genomsnittliga avelsarbetet.

Tjäderknivar

finns att köpa hos
lokalklubbarnas
kassörer:

Norra: Tore Strand-
gård, Lappgatan 42 B,
Kiruna C.

Mellersta: Anna-Lisa
Olofsson, Materialvä-
gen 10, Storuman.

Södra: Anders Ansell
Rådsvägen 12
141 48 Huddinge

ÄKTA HEMSLÖJD - PRIS 30:- KR

KOMMENTARER

TILL BESTÄMMELSER VID BRUKSPROV
MED SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

De nya bruksprovsreglerna kommer med all sannolikhet att i hög grad intressera alla som är aktivt engagerade i verksamheten med skällande fågelhundarna. Även om Rune Samuelsson med publicering av sina kommentarer nu har avslutat sin del av arbetet med reglerna kan det vara förhastat att betrakta de nya reglerna som absolut definitiva. En öppen och saklig diskussion kring reglerna och regeltolkningen är tvärtom en

väsentlig förutsättning för en finslipning av prövningsordningen och en breddning av intresset för bruksproven.

Några erfarna provledare har ordet. Även Dina synpunkter är givetvis värdefulla. Hör av Dig i god tid före utgivningen av tidningens Vårnummer om Du har något väsentligt att tillägga.

Red.

Rune Samuelsson:

När jag i början av år 1968 fick i uppdrag av SSF och SKK att skriva nya provregler (bestämmelser), visste jag inte hur svårt och känsligt arbete som väntade mig. För det första att skapa regler som gav rättvisa resultat och för det andra - kanske det svåraste - att dessa regler fortsättningsvis skulle accepteras lojalt av samtliga. De som under en längre tid sysslat med skällande fågelhundar har skaffat sig en stor erfarenhet och också många gånger säkra åsikter - men subjektiva erfarenheter och uppfattningar går isär och i en fråga, typ denna, måste vi enas om en gemensam linje, eftersom vi inte kan ha flera rättesnören. Därför är det nödvändigt att vid behov justera sina egna uppfattningar - till förmån för den gemensamma linje, som våra regler ändå är och lojalt följa dessa - oavsett vem som skrivit reglerna.

I och med denna kommentar anser jag mig ha fullföljt uppdraget att framställa nya provregler varför det i fortsättningen blir SSF:s sak att göra de eventuella justeringar som kan bli nödvändiga. Inte minst höstens prov har styrkt min uppfattning att de nya reglerna är användbara och tillförlitliga. Många anser dock att de ställer för stora krav på hundarna. Av årets ca 60 startande hundar har endast två erhållit 1:a pris (som jämförelse kan nämnas att sedan 1963 har endast 8 hundar erhållit 1:a pris, dvs under 7 år). Under bättre förhållanden (väderlek, fågeltill-

gång och mera rutinerade hundar) tror jag att 5 - 10 % av antalet starter resulterar i ett 1:a pris. Det skulle innebära att om vi i snitt under den kommande 10 års perioden har 100 startande hundar per säsong, så kommer vi att ha ungefär 10 brukschampioner samtidigt. Sett ur avelssynpunkt är det fullt tillräckligt. Ett brukschampionat under dessa förhållanden borgar för en verkligt god jakthund med goda jaktanlag. Det är endast "topphundarna" som kan aspirera på titeln brukschampion. Om man ser på andra hundraser, så har utan någon tvekan de raser som haft de strängaste bruksprovsreglerna också kommit längst vad beträffar bruks-egenskaperna för rasen i snitt. Inflation i championat har aldrig gagnat en hundras, utan snarare tvärtom.

När man granskar våra egna provregler, så kan man uppdelas dessa i Sekundära och Primära faktorer. Denna uppdelning är nödvändig för att man skall förstå "andemeningen" i reglerna och som domare kunna tolka reglerna förutsättningslöst och korrekt.

SEKUNDÄRA FAKTORER

Dessa faktorer kan också kallas "de yttre omständigheterna som är nödvändiga för att en hund skall kunna provas". Hit kan hänföras sådant som antalet fåglar, provtid, störande moment och dylikt. Reglerna förutsätter att hunden ges rättvisa under alla omständigheter, dvs

hunden får inte dömas orättvist till dess nackdel. När det gäller dessa sekundära faktorer, måste domaren således i tveksamma fall hellre fria än fälla - med andra ord göra en mild bedömning, som konsekvent och lojalt måste följas av landets samtliga domare. Moment som förorsakat svårigheter är bl. a.

Provtidens längd

Enligt reglerna får hunden fortsätta utöver provtiden vid pågående fågelarbete. Detta gäller också oavsett om det är fråga om en eller flera fåglar, som hunden intresserar sig för. Provtiden är slut, då hunden uppger det pågående arbetet/arbetena och återvänder eller går ut i ett nytt försök.

Fågelkull/flock

De fåglar som kan antagas tillhöra samma kull/flock räknas som högst tre fåglar, oavsett om hunden reser dessa i en eller flera omgångar och också oavsett tiden mellan den första och sista resningen. Den tiden är som bekant beroende av många faktorer och kan självklart inte påverka om fåglarna tillhör samma kull/flock eller inte. I fortsättningen måste alla domare konsekvent följa följande linje:

Om det kan antagas att fåglarna haft kontakt med varandra, räknas det som kull/flock. Omvänt kan det sägas så: Om man kan antaga att fåglarna inte haft kontakt med varandra, skall det inte räknas som kull/flock. Fåglarnas beteende vid resningsögonblicket kan ge viss fingervisning. Således flyger de fåglar som tillhör samma kull/flock ofta åt samma håll, men mot den regeln finns många undantag. Vid bedömningen av kull/flock borde ingen domare döma till hundens nackdel om man inte är 100 %-igt övertygad, därför att antalet konstaterade fåglar är helt utslagsgivande vid poängberäkningen

10-minuters regeln

Ett ståndskall får inte avbrytas förrän 10 minuter har gått. Detta för att på ett betryggande sätt kunna prova hundens förmåga att rutinerat göra det arbete under trädet, som man har rätt att fordra av en fullgod hund, som aspirerar på 1:a pris. Det räcker inte med att man en gång haft ett 10-minuters ståndskall - utan samtliga ståndskall tillåtas pågå i minst 10 minuter. Avbryter hundföraren ståndskallet, tilldelas han en varning och 1 minuspoäng. Vid upprepade avbrytanden uteslutes hunden från det pågående provet.

Antal konstaterade fåglar

Endast de fåglar medräknas, som hunden haft tillfälle att få ståndskall på. Det innebär, att samtliga fåglar som domaren med säkerhet kunnat artbestämma och som suttit på marken eller i träd, skall medräknas. Flyger fågeln exv över sådana naturhinder (älvar, långa sjöar och dylikt) som omöjliggör hundens chans till vidare kontakter, skall den inte medräknas. Samma gäller på stor höjd sträckande fågel eller orrkutter i fjärran.

Antal funna fåglar

Endast de fåglar som man konstaterat (genom syn eller hörsel) att hunden hittat i eller följt till trädet, skall medräknas - detta under förutsättning att hunden gett ett skall. Däremot får vi inte i fortsättningen räkna finnande vid förnyat skall, då dessa redan i övrigt ger hunden måhända en alltför stor poängfavör. Alltså; endast en fågel, oavsett hur många förnyade skall som har kunnat konstateras på denna.

PRIMÄRA FAKTORER

Dessa faktorer är prestationer som hunden utför under provgången. De skall bedömas sakligt och måttfullt och i tveksamma fall under regeln, "bättre fälla än fria", dvs hunden skall på ett betryggande sätt ha demonstrerat sina färdigheter, innan man utdelar betyget berömvärt. Pluspoäng skall utdelas endast om det finns verklig anledning och bärande motiv härför.

Sök

Söket kan uppdelas dels i rutin och dels i snabbhet. Dessa faktorer bör båda väga lika tungt, således 5 + 5 poäng = 10 poäng.

Vid bedömningen av rutinen måste man ta hänsyn till hundens målmedvetenhet dvs att hunden söker på sådant sätt, att den sannolikt kommer att hitta de flesta fåglarna, att den avklarar löporna snabbt och elegant (hittar fågel genom spårning) samt att den inte rotar. En hund med bra sökrutin "lägger mycket mark under sig" och har lämpliga sökintervaller (dessa intervaller skall dock inte överbetonas, eftersom det ofta är en samarbetsfråga). En hund med överlägsen rutin ger provgruppen tillfälle att gå i normalt tempo utan alltför täta pauser, eftersom en dylik hund håller rent framför gruppen.

Snabbheten bedöms som den rent mekaniska hastigheten (sträckan/tiden). För att en hund skall tilldelas omdömet "överlägsen snabbhet", måste den ovillkorligen under hela provtiden färdas i snabb galopp. Det är ytterst få hundar som kan få 5 + 5 för söket, beroende på att den vindsnabba hunden oftast har bristfällig rutin och att den rutinerade hunden i regel har minskat på snabbheten. Ett utmärkt sök ger oftast 4 + 4 = 8 poäng.

Uppförande

För att hunden skall erhålla betyget berömvärd, måste den uppträda lugnt och behärskat. Varje form av orolighet under ståndskallet ger utan tvekan betyget nöjaktigt. Om en hund lämnar ståndskallet tillfälligt eller definitivt får det dock inte i och för sig påverka betyget, därför att lämnandet bestraffas för sig.

Markering

Endast den exakta markeringen belönas med berömvärd. Om inte hunden lyckas lista ut i vilket träd fågeln sitter, så skall markeringen ovillkorligen bedömas som icke nöjaktigt och ge 0 poäng.

Förföljande

Det är tiden som är det viktigaste och borde gå före avståndsbegreppet, vilket SSF måhända redan nu borde stryka, därför att det enbart ställer till svårigheter. Tiden skall mätas från det ögonblick då hunden börjat förföljandet och till dess hunden återvänder till det träd, därifrån fågeln flög, eller återvänder och går ut till ett nytt sök. Det är alldeles klart att exv 1 minut och 50 sekunder är under 2 minuter och att ett sådant förföljande inte får bedömas högre än till nöjaktigt.

Förnyat skall

Om fågeln förflyttar sig från ett träd till ett annat, är det nöjaktigt förnyat skall. Flyger fågeln utom synhåll - inte sett från den platsen där domaren befinner sig, utan från den plats där hunden befunnit sig - och det blir förnyat skall, bedöms det som berömvärd.

Lydnad och samarbete

Dessa bedöms som två delmoment med vardera 5 poängs värde. Endast då hunden fått tillfälle att visa på överlägsen förmåga sättes betyget 5 + 5 poäng = 10. En utmärkt prestation - då inget speciellt inträffar som kan

motivera högre poäng - skall bedömas med 4 + 4 = 8 poäng.

Överkänslighet

Om hunden omotiverat ger skall - förutom vid falskt skall är hunden överkänslig (nervös). Men innan man bestraffar hunden med felpoäng, måste domaren vid åtminstone ett tillfälle ha kunnat konstatera den överkänsliga skallgivningen.

Falskt skall

Det inträffar endast då hunden skäller mot träd där ingenting finns. Domaren måste anstränga sig för att undersöka om det är ett falskt skall, eller om det kan finnas någonting i trädet som varit upphov till skallgivningen.

Det bör understrykas att om en hundförare avbryter en felaktig skallgivning (överkänslighet eller falskt skall), skall hunden ovillkorligen och konsekvent tilldelas en felpoäng per gång.

Lämnande av skall

Om hunden tillfälligt tystnar och gör uppehåll, så påverkar det närmast skallets art. Om den samtidigt springer omkring oroligt, så påverkar det även uppförandet. Om den däremot avlägsnar sig från trädet, där fågeln sitter, en längre sträcka än 30 meter, då har den lämnat ståndskallet (jämför 30 m:s gränsen vid markering. Denna 30 m:s radie är det område inom vilken hunden skall befinna sig under ståndskallet, för att få detta tillgodoräkna). Om den vägrar att återvända, anses hunden definitivt ha lämnat ståndskallet. Hundägaren skall följaktligen ges tillfälle att uppmana hunden till att fortsätta skallgivningen. Om hunden tillfälligt lämnat skallet och är på väg tillbaka, men inte hinner öppna skallgivningen innan fågeln lättar, skall det bedömas som tillfälligt lämnande.

Hundägaren "maskar"

Hundägaren skall fortsätta provomgången till slutet i ungefär samma takt och tempo som under den första delen och får således ej dra ner takten påfallande eller sätta sig för att få tiden att gå. I dylika fall åligger det domaren att göra ett påpekande och en varning och i händelse den inte åtlödes, uteslutes hunden från det pågående provet.

Dessa kommentarer gör inte anspråk på att vara uttömmande, utan belyser i första hand de svårigheter vi haft

vid årets bedömningar. Vi måste enas om att det inte är domarens, provledarens eller kollegiets uppgift att syssla med regeltolkningar i den betydelsen att det är fråga om nya riktlinjer, utan deras sak är att mäta (bedöma), en hunds prestation mot gällande regler och regelkommentarer. Försättningsvis måste det således bli SSF:s sak att ge ut de tillämpningar som anses nödvändiga. Man kan med fog fråga sig, varför inte SSF genom sin styrelse ger ut dessa kommentarer enligt ovan. Det torde dock vara så, att den som skrivit reglerna har de största förutsättningarna att kommentera, och att det hör till hans uppgift som regelskapare att göra tillrättalägganden. Det bör påpekas att det inte är fråga om att veta bäst om hur den skällande fågelhunden fungerar, utan snarast det förhållandet att kommentarerna ger reglerna det "kött på benen" som dessa måste ha, dvs ge uttryck för de tankegångar som regel-författaren haft vid skapandet av dessa regler.

Dock är dessa regler i sista hand ett lagjobb. Den hjälp jag fått av andra inom klubben och även från Finland har varit av fundamental betydelse och utan

Rune Johansson:

I egenskap av provledaren har jag anmodats inkomma med yttrande beträffande anvisningarna till bestämmelser vid bruksprov med skällande fågelhundar och får jag efter att ha tagit del av dessa kommentarer framhålla följande:

Till en början vill jag slå fast, att Rune Samuelsson här har gjort ett utomordentligt värdefullt och gott arbete för det fortsatta arbetet med den skällande fågelhunden. Vi har genom honom fått ett mycket värdefullt instrument att använda vid bruksproven, genom de klara linjer som han fått fram i provningsordningen. Däremot har jag på ett fåtal punkter i anvisningar delade meningar med Samuelsson och skall jag belysa dessa härnadan:

Fågelkull eller flock:

S. använder sig av ordet antagande i sin kommentar. Det primära för en domare är, och jag hoppas att SSF med

den hjälpen hade uppgiften varit omöjlig.

Jag vill till slut vädja om dessa reglers fortbestånd; att samtliga lojalt och efter bästa förmåga tillämpar reglerna, på det sätt som framgår av dessa kommentarer. I annat fall är dessa regler helt värdelösa. Stränga regler och omdömesgilla domare är ett av de redskap som kommer att skapa större förståelse för "vår" sport och ge oss bättre hundar i framtiden.

SKK antog slutgiltigt dessa regler i april 1969. Eftersom de är slutgiltiga, skall varje ändring av regeltexten godkännas av SKK. Det har dock förutsetts att ovanstående kommentarer skall ges ut efter årets prov. Därmed skulle det krävande ansvaret som ålagts mig vid två årsmöten och genom fullmakter från SSF:s styrelse ha överflyttats på SSF. Även om uppgiften har varit svår och skaffat mig många problem, så är jag glad över det förtroendet klubben visat mig och hoppas att detta arbete kommer att ge något gott till alla som sysslar med den skällande fågelhunden.

skärpa poängterar detta hos domare och provledare, att inget domslut skall få byggas på antagande. S. säger, att om det kan antagas att fåglarna haft kontakt med varandra, räknas det som en kull/flock. Inget domslut får baseras på några antaganden. Om inte domaren kan konstatera, att fåglarna har haft kontakt med varandra, så får dessa inte räknas till samma kull/flock. Börjar vi i ena fallet att basera ett domslut på antaganden, så måste vi i andra fall också få gå på antaganden och då är det värdefulla instrument som S. satt i händerna på oss värdelöst. Endast fakta som kommer fram under bruksproven får bli föremål för bedömning.

Antal konstaterade fåglar:

Här tycker jag att anvisningarna är mycket svaga. Det förutsättes att hunden skall ha haft möjlighet till ett ståndskall. När kan en domare med säkerhet säga detta? Det finns så många faktorer som kommer in, t.ex. alla fåglar sitter inte

Snabbheten bedöms som den rent mekaniska hastigheten (sträckan/tiden). För att en hund skall tilldelas omdömet "överlägsensnabbhet", måste den ovillkorligen under hela provtiden färdas i snabb galopp. Det är ytterst få hundar som kan få 5 + 5 för sök, beroende på att den vindsnabba hunden oftast har bristfällig rutin och att den rutinerade hunden i regel har minskat på snabbheten. Ett utmärkt sök ger oftast 4 + 4 = 8 poäng.

Uppförande

För att hunden skall erhålla betyget berömvärd, måste den uppträda lugnt och behärskat. Varje form av orolighet under ståndskallet ger utan tvekan betyget nöjaktigt. Om en hund lämnar ståndskallet tillfälligt eller definitivt får det dock inte i och för sig påverka betyget, därför att lämnandet bestraffas för sig.

Markering

Endast den exakta markeringen belönas med berömvärd. Om inte hunden lyckas lista ut i vilket träd fågeln sitter, så skall markeringen ovillkorligen bedömas som icke nöjaktigt och ge 0 poäng.

Förföljande

Det är tiden som är det viktigaste och borde gå före avståndsbegreppet, vilket SSF måhända redan nu borde stryka, därför att det enbart ställer till svårigheter. Tiden skall mätas från det ögonblick då hunden börjat förföljandet och till dess hunden återvänder till det träd, därifrån fågeln flög, eller återvänder och går ut till ett nytt sök. Det är alldeles klart att exv 1 minut och 50 sekunder är under 2 minuter och att ett sådant förföljande inte får bedömas högre än till nöjaktigt.

Förnyat skall

Om fågeln förflyttar sig från ett träd till ett annat, är det nöjaktigt förnyat skall. Flyger fågeln utom synhåll - inte sett från den platsen där domaren befinner sig, utan från den plats där hunden befunnit sig - och det blir förnyat skall, bedöms det som berömvärd.

Lydnad och samarbete

Dessa bedöms som två delmoment med vardera 5 poängs värde. Endast då hunden fått tillfälle att visa på överlägsen förmåga sättes betyget 5 + 5 poäng = 10. En utmärkt prestation - då inget speciellt inträffar som kan

motivera högre poäng - skall bedömas med 4 + 4 = 8 poäng.

Överkänslighet

Om hunden omotiverat ger skall - förutom vid falskt skall är hunden överkänslig (nervös). Men innan man bestraffar hunden med felpoäng, måste domaren vid åtminstone ett tillfälle ha kunnat konstatera den överkänsliga skallgivningen.

Falskt skall

Det inträffar endast då hunden skäller mot träd där ingenting finns. Domaren måste anstränga sig för att undersöka om det är ett falskt skall, eller om det kan finnas någonting i trädet som varit upphov till skallgivningen.

Det bör understrykas att om en hundförare avbryter en felaktig skallgivning (överkänslighet eller falskt skall), skall hunden ovillkorligen och konsekvent tilldelas en felpoäng per gång.

Lämnande av skall

Om hunden tillfälligt tystnar och gör uppehåll, så påverkar det närmast skallets art. Om den samtidigt springer omkring oroligt, så påverkar det även uppförandet. Om den däremot avlägsnar sig från trädet, där fågeln sitter, en längre sträcka än 30 meter, då har den lämnat ståndskallet (jämför 30 m:s gränsen vid markering. Denna 30 m:s radie är det område inom vilken hunden skall befinna sig under ståndskallet, för att få detta tillgodoräkande). Om den vägrar att återvända, anses hunden definitivt ha lämnat ståndskallet. Hundägaren skall följaktligen ges tillfälle att uppmäna hunden till att fortsätta skallgivningen. Om hunden tillfälligt lämnat skallet och är på väg tillbaka, men inte hinner öppna skallgivningen innan fågeln lättar, skall det bedömas som tillfälligt lämnande.

Hundägaren "maskar"

Hundägaren skall fortsätta provomgången till slutet i ungefär samma takt och tempo som under den första delen och får således ej dra ner takten påfallande eller sätta sig för att få tiden att gå. I dylika fall åligger det domaren att göra ett påpekande och en varning och i händelse den inte åtlödes, uteslutes hunden från det pågående provet.

Dessa kommentarer gör inte anspråk på att vara uttömmande, utan belyser i första hand de svårigheter vi haft

vid årets bedömningar. Vi måste enas om att det inte är domarens, provledarens eller kollegiets uppgift att syssla med regeltolkningar i den betydelsen att det är fråga om nya riktlinjer, utan deras sak är att mäta (bedöma), en hunds prestation mot gällande regler och regelkommentarer. Försättningsvis måste det således bli SSF:s sak att ge ut de tillämpningar som anses nödvändiga. Man kan med fog fråga sig, varför inte SSF genom sin styrelse ger ut dessa kommentarer enligt ovan. Det torde dock vara så, att den som skrivit reglerna har de största förutsättningar att kommentera, och att det hör till hans uppgift som regelskapare att göra tillrättalägganden. Det bör påpekas att det inte är fråga om att veta bäst om hur den skällande fågelhunden fungerar, utan snarast det förhållandet att kommentarerna ger reglerna det "kött på benen" som dessa måste ha, dvs ge uttryck för de tankegångar som regel-författaren haft vid skapandet av dessa regler.

Dock är dessa regler i sista hand ett lagjobb. Den hjälp jag fått av andra inom klubben och även från Finland har varit av fundamental betydelse och utan

Rune Johansson:

I egenskap av provledaren har jag anmodats inkomma med yttrande beträffande anvisningarna till bestämmelser vid bruksprov med skällande fågelhundar och får jag efter att ha tagit del av dessa kommentarer framhålla följande:

Till en början vill jag slå fast, att Rune Samuelsson här har gjort ett utomordentligt värdefullt och gott arbete för det fortsatta arbetet med den skällande fågelhunden. Vi har genom honom fått ett mycket värdefullt instrument att använda vid bruksproven, genom de klara linjer som han fått fram i provningsordningen. Däremot har jag på ett fåtal punkter i anvisningar delade meningar med Samuelsson och skall jag belysa dessa härnadan:

Fågelkull eller flock:

S. använder sig av ordet antagande i sin kommentar. Det primära för en domare är, och jag hoppas att SSF med

den hjälpen hade uppgiften varit omöjlig.

Jag vill till slut vädja om dessa reglers fortbestånd; att samtliga lojalt och efter bästa förmåga tillämpar reglerna, på det sätt som framgår av dessa kommentarer. I annat fall är dessa regler helt värdelösa. Stränga regler och omdömesgilla domare är ett av de redskap som kommer att skapa större förståelse för "vår" sport och ge oss bättre hundar i framtiden.

SKK antog slutgiltigt dessa regler i april 1969. Eftersom de är slutgiltiga, skall varje ändring av regeltexten godkännas av SKK. Det har dock förutsatts att ovanstående kommentarer skall ges ut efter årets prov. Därmed skulle det krävande ansvaret som ålagts mig vid två årsmöten och genom fullmakter från SSF:s styrelse ha överflyttats på SSF. Även om uppgiften har varit svår och skaffat mig många problem, så är jag glad över det förtroende klubben visat mig och hoppas att detta arbete kommer att ge något gott till alla som sysslar med den skällande fågelhunden.

skärpa poängterar detta hos domare och provledare, att inget domslut skall få byggas på antagande. S. säger, att om det kan antagas att fåglarna haft kontakt med varandra, räknas det som en kull/flock. Inget domslut får baseras på några antaganden. Om inte domaren kan konstatera, att fåglarna har haft kontakt med varandra, så får dessa inte räknas till samma kull/flock. Börjar vi i ena fallet att basera ett domslut på antaganden, så måste vi i andra fall också få gå på antaganden och då är det värdefulla instrument som S. satt i händerna på oss värdelöst. Endast fakta som kommer fram under bruksproven får bli föremål för bedömning.

Antal konstaterade fåglar:

Här tycker jag att anvisningarna är mycket svaga. Det förutsättes att hunden skall ha haft möjlighet till ett ståndskall. När kan en domare med säkerhet säga detta? Det finns så många faktorer som kommer in, t.ex. alla fåglar sitter inte

lika tryggt för hunden, hunden stöter kanske upp en fågel från marken som flyger mot provgruppen och slår i ett träd intill provgruppen, men på grund av dennes närhet hinner hunden inte få ståndskall på fågel. Skall sådan fågel räknas in bland konstaterade fåglar? Mitt svar skulle bli ett tveklöst ja. Fågeln kunde lika gärna ha flygit åt andra hållet och då skulle hunden kanske fått ett ståndskall. Vid ett prov under 1969 års bruksprov räknades ej en sådan fågel. Vad jag med detta vill ha anført är, att man med den aktuella formuleringen kommer ut i alltför vaga bedömningsgrunder och bör här utfärdas klara riktlinjer.

Söket:

Bland det viktigaste i hundens arbete är söket. Ett dåligt eller obefintligt sök leder aldrig till något resultat. Man bör ej enbart begränsa sig till att ge akt på rutinen, målmedvetenhet (vad betyder detta ord, för jag vet ju inte vad hunden kan ha för målmedvetenhet. Kan lika gärna vara älg, ekorre m.m.), och hastigheten. Av ett gott sök fordras att detta ger ett resultat i funna fåglar. En hund kan ha hur stor rutin och hur hög hastighet som helst, om inte detta resulterar i att han finner fågel, så skall hunden inte belönas med höga poäng för sitt sök.

Falskt skall:

Det verkar i anvisningarna som om man skall tolerera ett falskt skall mot t.ex. natträ. Även om hunden avgett skall

Staffan Forsslund:

SEKUNDÄRA FAKTORER

Fågelkull/flock

Här vill jag utvigna regelförfattarens motivering, så att den inte kan misstolkas av den delen av läsekretsen som inte är domare. Det kan tyckas - rent teoretiskt - att denna kommentars tolkning är för mild. En hund kan ju tänkas få sex finnanden på en enda flock - dvs tre konstaterade fåglar. Detta kan givetvis vara praktiskt möjligt på mycket efterblivna ungfåglar, men den hund som är så skicklig att den samtidigt kan hålla reda på flera fåglar samtidigt som den ger ståndskall på en annan fågel och därefter i tur och ordning "spika" de övriga, bör enligt min över-

mot ett natträ anser jag den ha begått ett fel och bör därför bestraffas. Man är ej betjänt av att en hund skäller mot ett natträ om fågeln innan hunden ens anlant till detta träd lämnat trädet. Felet är dock ej stort, men väl tillräckligt för en bestraffning.

Lämnande av skallet:

Har hunden lämnat skallplatsen (trädet) och även om hunden är på väg tillbaka mot skallträdet då fågeln lättar, skall detta enligt mitt förmenande anses som om hunden definitivt lämnat skallplatsen. Hunden synes ha brustit så grovt att fågeln tack vare detta lämnade trädet. Det nämnes i anvisningarna också, att hundägaren skall ha rätt att anmoda hunden att gå tillbaka till skallplatsen. Om inte förr så då lär nog fågeln lämna trädet. Jag har själv aldrig varit med om något annat.

På grund av utrymmesbrist har jag utelämnat andra delars kommentarer. Jag skulle föreslå, att SSF tillsätter en kommitté bestående av äldre provledare som får avge mycket utförliga anvisningar på provreglerna, så slipper vi framledes att behandla protester och liknande vid proven. Dessa skapar enbart olust vid fågelhundsarbeten. Dessutom så kommer vi under årens lopp, att så gott som varje år ha nyutbildade domare och därför kan det vara mycket värdefullt för dem, att få en utförlig kommentar med anvisningar i händerna då de skall ut på sin första tjänstgöring.

tygelse, få maximal poäng om hundens arbeten i övrigt motiverar detta.

I normalfallet torde det ur hundens synvinkel vara sämre att resa en kull/flock än en ensam fågel. Individerna i flocken påverkar varandra. Provgruppen stöter mycket lätt fåglar som sitter i träd, men som inte är föremål för hundens ståndskall. Dessa flyende fåglar irriterar sedan hunden och i sämsta fall drar de med sig den fågel hunden skäller på. Sitter sedan någon "randfågel" kvar på marken och hunden reser denna, i ett andra upptag, är de i regelså uppskärade att de flyger ouppnåeligt långt.

Eftersom varje hund skall ha en fair chans, framstår här den milda tolkningen, som det enda rätta. I annat fall torde snart den situationen uppkomma att hundförare bryter provet, enbart därför att deras hund är för skicklig att resa fågel från marken!! Undertecknad har aldrig hört talas om att exv. en stövare brutit ett prov därför att den var för bra att få upp hare och kan därför inte gå till pris!

PRIMÄRA FAKTORER

Sök,

Anser det mycket lyckligt att söket har maximalpoängen tio och förmåga att finna fågel tjugo. Det innebär att var och en kan jaga in sin hund efter sin personliga smak, vad söket beträffar, utan att förlora alltför mycket poängmässigt. Vid renodlad orrjakt är ju ett snävare sök mera lämpligt än ett vidsträckt sådant, då man i annat fall, sällan hinner fram till skallträdet i tid.

Har vid höstens regelgenomgångar ständigt påpekat risken i att överbetona farten i söket. Det kan gå bra på fältet, men i kuperad skogsmark, får den hund som "går så rompan raknar" automatiskt problem med att inte rusa förbi fåglar. Många kommer då kanske med den invändningen att hunden strävar sig själv genom att den inte får tillräckligt många fågelfinnanden i relation till antalet konstaterade fåglar. Detta är en sanning med modifieringar - vi vet alla att det finns ett visst slumpmoment i alla jaktsituationer. En hund som rusar förbi en massa "svåra" fåglar och endast finner de lättaste har större chans, än den hund som med ett ändamålsenligt sök, reser de flesta fåglarna inom dess aktionsradie. Statistiskt går det även att bevisa detta; då den förstnämnde hunden ofta får omprov och att det konstateras genomgående färre fåglar för honom. Dessutom tror jag att om aveln skulle styras in på ultra-snabba hundar så skulle flera icke önskvärda egenskaper komma i släptåg - nervositet med störande överkänslighet och slarviga arbeten i momenten vid skallträdet.

Delar därför regelförf. andemening om det goda söket som en funktion av fart och uppvisad vilja och förmåga att resa fågel.

Finnande av fågel

Här har enligt min mening, de nya reg-

lerna en av sina stora fördelar. Genom detta moments nya innebörd (gentemot de gamla reglerna), har det mycket starkt markerats skillnaden i hundens beteendemönster gentemot övriga fågelhundar - stående och stötande, appor-terande fågelhundar. Den skällande fågelhunden måste visa att den kan finna, en från marken rest fågel, fram till det träd där den träat, eller finna i träd sittande fåglar - i annat fall är det ingen skällande fågelhund - om vi tänker oss skällande fågelhundar, som en del i en jaktform, och inte som ett namn på en rasgrupp.

Förföljande

Kan inte riktigt dela förf. mening att avståndet borde strykas helt. När förföljandet ger resultat, dvs hunden får förnyat skall, har ju domaren avståndet som det säkraste medlet att betyg-sätta förföljandet med. Eftersom det många gånger - tidsmässigt sett - blir ett kortare förföljande vid förnyat skall då återvägen utgår (vilken dessutom torde ta längre tid än samma sträcka bort efter fågeln) och inte kommer med i tiden. Däremot borde det framgå av reglerna att avståndsbegreppet endast

SKALLKUNGSTÄVLINGEN 1969

Slutresultat.

- Skallkung 1969 FENNO LUKAS, äg T. Sjöberg, Mockfjärd. 80 poäng 1:a pris.
- D. Ch METSÄMIEHEN ANU, äg R. o. R. Samuelsson, Gällivare. 76 poäng 1:a pris.
- UKKOS ISKU, äg S. Forsslund, Storvik. 73 poäng 2:a pris.
- SEIPIÖN HUPI, äg T. Lundqvist, Roknäs. 73 poäng, 2:a pris.
- SAPPO, äg O. Risberg, Gällivare. 72 poäng 2:a pris.
- DOLLY, äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg. 69 poäng 2:a pris.
- UKKOS LAIKA, äg K. Hedman, Lycksele. 65 poäng 2:a pris.
- METSÄMIEHEN TARJA, äg R. o. R. Samuelsson, Gällivare. 62 poäng 2:a pris.
- FINNSKALLETS CONCHO, äg B. Vedbring, Storuman. 57 poäng 3:e pris.
- TORNEDALENS NALLE, äg R. Norstedt, Svärdsjö. 56 poäng 3:e pris.
- ISKU slog HUPI på bättre andra prov - 61 poäng mot 15 poäng.

får användas vid förnyat skall och att få tiden skall räknas från det hunden börjar förföljandet tills dess den ger upp och återvänder el. går ut på nytt sök, även om allt detta sker inom synhåll - myrar, hyggen etc.

Stig E Onnerfelt:

Tyvärr har jag inte haft lika rikliga tillfällen som de norrbottniska domarna att pröva den nya provningsordningen i praktiken. Eftersom redaktören dock gjort anspråk på att ta del av synpunkter i frågan och det kan vara av värde för klubbens medlemmar att även få ta del av synpunkter från sådana domare, som har en vidare erfarenhet av bruksprovsverksamhet än den som inskränker sig enbart till de skäl- landefågelhundarna, har jag inte kunnat underlåta att bidra med ett inlägg, även om det av tidsnöd måhända blir alltför kort.

Principiellt anser jag det meningslöst att genom poängbedömning försöka till- skapa någon slags millimetersättvisa vid bruksproven, eftersom varje sådant försök är från början helt dömt att misslyckas. Orsakerna härtill är många. Jag inskränker mig till att rikta upp- märksamheten på två väsentliga sådana. Intet vilt uppträder i praktiken exakt likt ett annat vilt, varför provobjekten sällan kan anses likvärda. En svårbe- handlad fågel, som sköts på ett före- dömligt sätt av provhunden, är därför mera värd ur bedömningssynpunkt än ett flertal lättbehandlade, som inte er- bjuder några svårigheter. En erfaren domare har därför möjlighet att skapa en rättvisare prissättning, om han får döma efter s k fritt skön, än efter ett aldrig så utstuderat poängsystem. De övriga yttre omständigheterna under provet - t.ex. väderlek, före etc - kan också variera starkt och påverka hundar- nas möjlighet att göra sig själva rätt- visa. Ett stelbent poängsystem tvingar domaren in i bedömningsgrunder som omöjliggör ett hänsynstagande till olika omständigheter och ävenledes en rätt-

Ja, detta var min syn på vår nya prov- ningsordning och dess kommentarer, som väsentligt har underlättat provle- dars och domares svåra uppgift och dessutom givit oss en god garanti för att endast en typiskt god skällande få- gelhund belönas med höga poäng.

vis jämförelse mellan provhundar, som haft vitt skilda möjligheter att göra sig gällande.

Jag vill emellertid livligt understryka värdet av det arbete, som nedlagts på att penetrera problemen kring fågel- hundsprovet, och tror knappast det är möjligt att inom ramen för ett poäng- system nå så mycket bättre resultat. Antalet utdelade första pris synes dock för dagen alltför lågt med tanke på den allmänna standarden. Men det proble- met kommer man dock enklast tillrätta med genom att sänka kvalifikationspo- ången till mera realistisk nivå för de olika prisvärderarna.

Den största nackdelen med nuvarande provningssystem torde vara, att det avskräcker från ett mera allmänt del- tagande i bruksproven p g a svårighe- ten för mindre tränade hundar att gå till ett högt pris. Det är dock till sist inte den färdigtränade och rutinerade elithundens egenskaper som nedärvs, utan förutsättningarna dvs anlagen att bli en god jakthund. För min del an- ser jag det både viktigare och för fram- tiden mera värdefullt att se de täm- ligen oerfarna hundarnas naturliga an- lag visas upp på bruksproven till led- ning för avelsarbetet, än de gamla "ka- nonernas" rutinmässiga säkerhet.

Att stimulera unghundarnas deltagande i bruksproven till ledning för en säk- rare avkommebedömning anser jag där- för vara den bästa politiken för Skäl- lande Fågelhundklubben. Därmed får klubben större bredd, ökad stadga, tryggare ekonomi och kan på ett effek- tivare sätt tjäna utvecklingen av sina raser.

Utställningar

Kontakt har tagits med Svenska Älg- hundsklubben om samarbete med ut- ställningsdomarekonferensen i vinter.

SSF har haft en representant - S. Nyby - vid ett sammanträde med TK om ut- ställningsverksamheten 1970. Några större förändringar beslutades ej.

Styrelsen har beslutat att en raskom- mitté för norrbottenspets bör tillsättas. I kommittén ingående representanter utses av årsmötet 1970. Kommittén är avsedd att handha rasens intressen tekniskt - rasstandard, domaranvis- ningar, rådgivning vid behov etc.

Då NKU arbetar med nya rasstandards för samtliga raser, även våra, har fyra representanter utsetts att inte- rimt vara ledamöter i kommittén fram till årsmötet 1970. Det är följande: S. Onnerfelt, Å. Andersson, R. Sa- muelsson och S. Forsslund.

SSF/Mellersta har fått i uppdrag att om möjligt arrangera årsmöte och riks- utställning 1970 förslagsvis i Umeå- trakten. Prel. datum: 11-12 april.

Kassören vill påminna om insamlings- listorna för landskampen.

I enlighet med önskemål vid årsmötet i Gävle har ett förslag inlämnats till Svenska Jägareförbundet om längre jakttid å skogsfågel i hela landet.

(Se även sid. 3 "Sekreteraren meddelar")

FINSKA SPETSAR - RESULTAT

Bollnäs SKK 10-11 maj 1969

Domare: Rune Malmberg

Hundar ungdomsklass
JAKKE SF 5198/68 äg S Nyby, Avesta
1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 1 skl.

Hundar championklass
Nordisk och Finsk uchamp. Svensk bruks-
provschampion TORNEDALENS UKKO
14449/63 äg R Samuelsson, Gällivare.
CK hp, 1 chkl hp, 1 brhkl hp, CACIB,
BIR.

Tikar ungdomsklass
FENNO DIANE 12053/68 äg S Nyby, Avesta
1 ukl, 1 ukk.

Tikar öppen klass
FENNO ONSY 30790/66 äg D Johansson
Avesta. 1 ökl, 2 skl, CK hp.

TORNEDALENS NASTA 22000/68 äg
U Lindstedt, Vittangi. 1 ökl, 1 skl, CK
hp, BIM.

Tikar championklass
Svensk uchamp. LOTTA 10950/67 äg
G Rova, Boden. CK hp, 1 chkl.

Örnsköldsvik SKK 1 juni 1969
Domare: Anders Cederström J:or

Hundar ungdomsklass
METSÄMIEHEN HUPI SF 13904/68 äg
F Hansson, Bredbyn. 1 ukl.

NALLE 9714/68 äg Y Pettersson, Arnäs-
vall. 2 ukl.

URBERGETS BAST 11494/68 äg E Son-
dell, Långviksmon. 1 ukl, 1 ukk.

Hundar öppen klass
FENNO ÖRLO 30788/66 äg T Berglund,
Husum, 2 ökl.

URBERGETS RICKY 16527/67 äg K-U
Westrin, Nordmaling. 1 ökl, 1 skl, Cert
hp Bir.

Tikar ungdomsklass
ALJO TERI SF 3292/68 äg H Karlsson,
Holmsund. 1 ukl, 1 ukk.

URBERGETS LOLO 11496/68 äg A Sjö-
din, Brunflo. 3 ukl.

Tikar öppen klass
METSÄMIEHEN SESSA 1737/67 äg
R Rutterstedt Skorped. 1 ökl, 2 skl.
THORSBÄCKENS TUIMA 35553/67 äg
I Hedvall, Ålandsbro. 1 ökl, 1 skl.

Karlstad SKK 7-8 juni 1969

Domare: Jan Åkerman

Hundar öppen klass
FREIDSTÄHILLS NOPPE 12067/67 äg
H Ek, Årjäng. 1 ökl, 1 skl.

Hundar championklass
Svensk uchamp. Tornedals NALLE
14448/63 äg R Nordstedt, Svärdsjö. CK
1 chkl hp, 1 brhkl hp, BIR, BIG.

Tikar öppen klass
FENNO MITSU 11108/66 äg P Wollbrant,
Kode. 1 ökl.

Älvsbyn SKK 15 juni 1969

Domare: Sigurd Nyby

Hundar ungdomsklass
FINN 16554/68 äg K Öhlund, Älvsbyn.
1 ukl, 2 ukl.

SAMPERI SF 7969/68 äg A Peteri, Fin-
land. 1 ukl, 1 ukk.

TASSO 22259/68 äg K Grahn, Svensbyn.
1 ukl, 3 ukk.

Hundar öppen klass
KRUUNUPÄÄN TUTKA 14614/66 äg G Rova, Boden. 1 ökl, 1 skl, CK hp, BIM.
NALLE 8194/68 äg B Olsson, Vidsel, 2 ökl.
SCOTT 32351/67 äg S Lindström, Jörn. 2 ökl.
SEIPIÖN HUPI 6723/67 äg T Lundkvist, Rognäs. 1 ökl, 2 skl, CK hp.
TORNEDALENS ACKE 28781/66 äg A Larsson, Jokkmokk. 1 ökl, 3 skl.

Tikar ungdomsklass
ALJO SF 15235/68 äg B Spelt, Vittangi. 2 ukl.
BIZETTE 11398/68 äg T Morén, Skellefteå. 3 ukl.
TILLA 10089/68 äg M Wikbergh, Glommersträsk. 2 ukl.

Tikar öppen klass
ILJA 20893/67 äg A Öhlund, Öjebyn. 1 ökl, 3 skl.
MITZY 20894/67 äg I Widgren, Piteå. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp BIR.
NETTA 8198/68 äg E Sundberg, Boden. 1 ökl, 2 skl, CK hp.
RAJA 28609/64 äg K Öhlund, Älvsbyn. 2 ökl.
ROJJA 8366/67 äg H Ceder, Norrfjärden. 2 ökl.
TASSA 32353/67 äg T Olofsson, Boliden. 2 ökl.

Gällivare 29 juni
Domare: Rolf Lundman

JÄMTHUNDAR
Tikar öppen klass
14669/67 SILVERBERGETS KULA äg Harald Dahlin, Umeå. 1 ökl, 1 skl, cert.

FINSKA SPETSAR
Valpklass
1643/69 BOJ, äg Gotthard Siverhall, Gällivare. Placering: 1:a
14956/69 LOULO, äg Agneta Norman, Malmberget. Placering: 2:a.
8354/69 RAIKU, äg Ruth och Rune Samuelsson, Gällivare. Placering: 4:a.
6015/69 TORNEDALENS KÄCK, äg Ivar Davidsson, Jokkmokk. Placering: 5:a.
6016/69 TORNEDALENS LUDDE, äg Agnar Andersson, Gällivare. Placering: 3:a

Hanhundar ungdomsklass
33193/68 REX, äg Väinö Oja, Kiruna. 1 ukl, 2 ukk.
6295/68 UKKOS TONI, Börje Nilsson, Luleå. 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 4 skl, Hpr.
Hanhundar öppen klass
4404/68 CONCHO, äg Bertil Vedbring, Storuman. 1 ökl, 3 skl.

1877/65 PEKKA, äg Georg Hellsten, Jokkmokk. 1 ökl.
6723/67 SEIPIÖN HUPI, äg Torkel Lundkvist, Rognäs. 1 ökl, 2 skl, 1 Ch kl.
19080/67 TORNEDALENS PELI äg Gunnar Andersson, Gällivare. 1 ökl.
19085/67 TORNEDALENS PICKO, äg Harry Ranner, Vittangi. 1 ökl, 1 skl, Cert, BIR, Hpr, BIS.
4848/63 TORNEDALENS VESA, äg Väinö Oja, Kiruna. 1 ökl.

Tikar ungdomsklass
15235/68 ALJO SEPPO, äg Bruno Spett, Vittangi. 1 ukl, 3 ukk.
7804/68 KIM, äg Ninni-Marie Wägrström, Kiruna. 2 ukl.
6296/68 UKKOS LOLA, äg Rolf Aho, Boden. 1 ukl, 1 ukl, 1 ökl, 1 skl, Cert, BIM, Hpr.
7801/68 TELJA, äg Evert Andersson, Gällivare. 2 ukl.
28881/68 UKKOS TESSA, äg Kjell Näs-lund, Malå. 1 ukl, 2 ukk, 1 ökl, 2 skl, Hpr.
10015/68 TOPSY, äg Kjell Holmbom, Gällivare. 1 ukl, 4 skl.
7803/68 TINA, äg Stig Persson, Kiruna 3 ukl.
28882/68 TYTTI, äg Sven Springare, Gällivare. 2 ukl.

Tikar öppen klass
4388/67 RAJAKIRAKKA KIRRA, äg Tore Strandgård, Kiruna. 2 ökl.
4406/68 TESSA, äg Anna-Lisa Olofsson, Storuman. 1 ökl, 3 skl.
593/66 TESSY, äg Hilding Sjöström, Malmberget. 1 ökl, 4 skl.
Avelsklass
1449/63 H TORNEDALENS UKKO, äg Ruth och Rune Samuelsson, Gällivare. 1 Avelskl, Hpr.

SSF Boden 10 augusti 1969
Domare: Arne Samuelsson

Hundar öppen klass
SEIPIÖN HUPI 6727/67 äg T Lundkvist, Rognäs. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp, BIM.
ZAKKO 2452/68 äg T Gebing, Granträskmark, 1 ökl, 2 skl, CK.
TONI 6295/68 äg B Nilsson, Luleå. 1 ökl, 3 skl.
JESI 5913/65 äg K Öhlund, Älvsbyn. 1 ökl, 4 skl.
JARRAS 8365/67 äg R Hedman, Piteå. 1 ökl, R skl.
CONSHO 4404/68 äg B Vedbring, Storuman, 2 ökl.
ERO 20705/67 äg O Lindkvist, Deger. 2 ökl.

Finska 'Riksutställningen'

(vinterdagarna) i Kemi 11-12 april 1969

Den finska riksutställningen, de s k "Vinterdagarna" kan betraktas som inofficiella världsmästerskap för rasen finsk spets. Förra året i Kajani väckte de svenska hundarna berättigad uppmärksamhet och vann stora framgångar. I år när vi har dessa utställningar vid gränsen, borde alla som har "snygga" hundar delta. Våra bästa hundar mäter sig med den internationella toppen och varje framskjuten placering vid denna utställning ger genklang i hela "finnspetsvärlden". Dessa "vinterdagar" går i förbrödringens tecken, så utöver utställningen ger dessa evangemang mycket till den som är en "finnspetsvän".

De som ämnar vara med vid årsmötet och festligheterna lördagen den 1.4., bör vara medlemmar i Finska Spetsklubben.

Utställningen, söndagen den 12.4, är öppen för samtliga nordiska spetsar.

Reservera rum i mycket god tid! Lämpliga hotell är bl.a. Merihovi.

Ytterligare upplysningar lämnas av Rune Samuelsson, Gällivare telefon 0970/10106, som bl.a. kan ordna medlemsskap och ev. ombesörja anmälningar.

Läser Ni HUNDSPORT?

Hundsport är den stora, snygga hundtidningen med bl.a. förnämligt bildmaterial, även i fyrfärg. I Hundsport medarbetar landets bästa hundskribenter, och tidskriften har specialmedarbetare på flera områden, t.ex. brukshundar, jakthundar, älghundar, dvärg- och sällskapshundar, vinthundar och terrier, veterinärfrågor, genetik, dressyr, utställningar, tävlingsfrågor.

Ungdomarna har en egen klubb (och tidning!) KOPPLET. Medlemskapet i KOPPLET är GRATIS!

Blir Ni medlem NU för 1970, får Ni det stora julnumret 1969 (pris 7:50/ "på köpet". Hundsport för hela nästa år kostar bara 45:- kr (inkl. medlemskap i Svenska Kennelklubben).

Till Svenska Kennelklubben, Box 1121, 11 81 Stockholm, postgiro 11 77. Ja, jag vill bli medlem för 1970 och få julnumret 1969 "på köpet"

Jag inbetalar 45 kr på SKK:s postgiro 11 77 V.g. sänd inbetalningskort.

Namn:

Adress:

Postnr, postadr.:

Tikar öppen klass

TRIPPA 6297/68 äg Y Barkman, Gällivare. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp.

TESSA 4406/68 äg A-L Olofsson, Storuman, 1 ökl, 2 skl.

TILLA 10089/68 äg M Vikberg, Glommersträsk, 1 ökl, 3 skl.

TORNEDALENS TARU 30656/65 äg A Larsson, Luleå. 1 ökl, 4 skl.

METSÄMIEHEN SEPPY 525/66 äg K Öhlund, Älvsbyn. 2 ökl.

TROLLIE 2756/68 äg K Sjöberg och I Lind Pite Långnäs. 2 ökl.

LIVON LIRPPA 10068/68 äg A Samuelsson, Brännmyra. 3 ökl.

LIZZY 20936/67 äg R Vesterlund, Luleå. 3 ökl.

AJA 36737/66 äg G Larsson, Persön. 3 ökl.

Championklass

Nordisk uchamp. RAIJA 22658/65 äg T Lundkvist, Rognäs. 1 chkl, CK hp, BIS.

Avelsklass

Int. Nord. SF uchamp Skalkung /67
TORNEDALENS UKKO äg R Samuelsson, Gällivare. 1:a pris i avelsklass.

Skellefteå SKK 24 augusti 1969

Domare: Henrik Lövgren

Hundar ungdomsklass

TIKKO 22047/68 äg E Backsten, Umeå. 2 ukl.

Hundar öppen klass

METSÄMIEHEN PIKU SF 3905/66 äg J Ailio, Finland. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp, 1 brhkl hp, CACIB, BIR.

POMO 6239/67 äg E Jacobsson, Umeå. 1 ökl, 2 skl.

Championklass

Uchamp. KARO 14791/66 äg B Meijer, Lycksele. CK hp, 1 chkl.

Svensk och Finsk uchamp. TUTKO SF 14614/66 äg G Rova, Boden. 2 chkl, 2 brhkl.

Tikar ungdomsklass

TESSA 28881/68 äg K Näslund, Malå. 2 ukl.

Tikar öppen klass

PUCK 36570/66 äg H-O Normark, Storuman, 1 ökl, 3 skl.

RAIJA 8366/67 äg H Ceder, Norrfjärdens. 2 ökl.

STELLA 1095/68 äg K Andersson, Vindeln, 1 ökl, 2 skl.

TASSA 32353/67 äg T Olofsson, Boliden. 2 ökl.

TESSA 4406/68 äg A-L Olofsson, Storuman. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp.

Championklass

Svensk och Norsk uchamp. METSÄMIEHEN TARJA SF 3907/66 äg R Samuelsson, Gällivare. CK hp, 2 chkl.

Nordisk uchamp. RAIJA 22658/65 äg T Lundkvist, Rognäs. CK hp, 1 chkl, 1 brhkl hp, CACIB, BIM.

Avelsklass

Int. Nord. och Finsk uchamp. Svensk bruksprovschamp. TORNEDALENS UKKO 14449/63 äg R Samuelsson, Gällivare, 1:a pris avelskl. hp.

Skövde SKK 6-7 september 1969

Domare: Carin Slättne

Tikar öppen klass

FENNA OPSY 30790/66 äg D Johansson, Avesta. 1 ökl, CK hp, BIR.

Norrköping SKK 20-21 september

Domare: Carin Slättne

Hundar öppen klass

CHANG 19337/68 äg K Nilsson, Spånga. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp, BIM.

FENNO ARVI 7797/68 äg U Holgersson, Vaddö, 2 ökl.

Tikar öppen klass

Int. champ. PILKKI SF 6159/59 äg H Selene Keroma, Vällingby. 1 ökl, 1 skl, CK hp, Cert, 1 veteranklass, BIR hp.

Int. och Italiensk champ. TEHU LUKKI SF 4255/56 äg H Selene Keroma, Vällingby. 1 ökl, 2 skl, CK hp, 1 veteranklass.

Hälsingborg SKK 4-5 okt 1969

Domare: Tore Edmund, Norge.

Tikar unghundsklass

LILLEMARCKS PUK DK 2203/69 äg S. Mörch, Danmark. 1 Ukl, 1 Ukk, 1 Ökl, 1 Skl hp, BIR.

Sundsvall SKK 25-26 okt 1969

Domare: Anders Cederström J:or

Hundar unghundsklass

METSÄMIEHEN KIRRE SF 1644/69 äg B. Sandström, Sundsvall. 2 Ukl

SKOTT 21796/68 äg F. Landfors, Sundåsen. 1 Ukl, 1 Ukk.

Hundar öppen klass

KNOPP SF 4427/68 äg V. Ojala, Ånge. 1 Ökl, 1 Skl.

Tikar unghundsklass

JANA 4122/69 äg C. Andersson, Linghede. 0 Ukl.

Tikar öppen klass

RAJ SF 5746/68 äg B. Lövgren, Ånge. 1 Ökl, 1 Skl, CK, Cert hp, CACIB, BIR.

THORSBÄCKENS TUIMA 35553/67 äg I. Hedvall, Ålandsbro. 1 Ökl, 2 Skl, CK, Cert hp.

TITTI 38191/68 äg K. Grahn, Svensbyn. 2 Ökl.

Stockholm SKK 15-16 nov 1969

Domare: R. Malmberg.

Hundar unghundsklass

TIMO 38017/68 äg L. Jakobsson, Hägersten. 1 Ukl, 1 Ukk.

Hundar öppen klass

FENNO 7797/68 äg U. Holgersson, Vaddö. 2 Ökl.

FENNO ARGUS 7795/68 äg E. Karlsson, Stockholm. 2 Ökl.

RAIKU 16752/66 äg P. A. Rantala, Farsta. 2 Ökl.

THORSBÄCKENS TULI 35550/67 äg E. Lövgren, Resele. 1 Ökl.

Tikar unghundsklass

TUIJA 38021/68 äg E. Eriksson, Stallarholmen. 2 Ukl.

Tikar öppen klass

DOLLY 7664/65 äg K. G. Ekroos, Skinnkatteberg. 1 Ökl, 1 Skl.

SARI 9454/67 äg I. Olsson, Mora. 1 Ökl, 2 Skl.

Int o Italiensk Uchamp TEHO LUKKI 4255/56 äg H. S. Keroma, Vällingby. 2 Ökl, 1 Veteranklass.

Uleåborg Internationella

Domare: Johani Hirvelä

Nord U Ch Metsämiehen TARJA SF 3907/66. 1 ökl, 1 skl, CACIB o BIM. Äg Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.

NORRBOTTENS PETSAR - RESULTATBollnäs SKK 10-11 maj 1969

Domare: Rune Malmberg

Hundar ungdomsklass

BELLO 8995/68 äg K-E Norlén, Ljusne. 2 ukl.

Hundar öppen klass

SNIPP 31581/68 äg Å Andersson, Hakkasbyn. 1 ökl, 1 skl, 1 brhkl hp.

Karlstad SKK 7-8 juni 1969

Domare: Jan Åkerman

Hundar ungdomsklass

TJIBAS MIKKE 834/69 äg N Jonsson, Syssele. 1 ukl, 1 ukk, hp, 1 ökl, 1 skl, BIR.

Älvsbyn SKK 15 juni 1969

Domare: Sigurd Nyby

Hundar ungdomsklass

BUCK 8997/68 äg S Björk, Boden. 1 ukl, 1 ukk.

Hundar öppen klass

BONZO 8996/68 äg L Baltzari, Tarendö. 1 ökl, 1 skl, CK, Cert hp, BIR.

KARO äg B Waaranperö, Pajala, 2 ökl, NALLE äg M Edfast, Luleå. 3 skl.

Tikar ungdomsklass

CHICCO 11474/69 äg Å Samuelsson, Lansjärv. 2 ukl.

TASS äg Å Samuelsson, Lansjärv. 1 ukl, 1 ukk, hp, 1 ökl, 1 skl, BIM.

TESSY äg B Björk, Adakgruvan. 2 ukl.

Tikar öppen klass

SISSI 723/69 äg Å Samuelsson, Lansjärv. 2 ökl.

KIKKI 3733/69 äg I Holmström, Piteå. 2 ökl.

Gällivare 29 juni

Domare: Rolf Lundman

Valpklass

15211/69 BINGO, äg Edmund Andersson, Jokkmokk. Placering: 2:a.

38497/68 BLONDY, äg Åke Andersson, Hakkasbyn, Placering: 1:a.

- MONELLA, äg Adils Nilsson, Älvsbyn. Placering: 3:a.

Hanhundar, öppen klass

32116/67 FIPPE, äg Laila Ström, Rognäs. 3 ökl.

- FOCUS, äg Adils Nilsson, Älvsbyn. 13218/68 PARRO, äg Bertil Blomstam, Koskullskulle. 1 ökl, 2 skl.

31581/68 SNIPP, äg Åke Andersson, Hakkasbyn. 1 ökl, 1 skl, Cert, 1 Brk Bir, Hpr.

Tikar, ungdomsklass

11474/69 CHICCO, äg Åke Samuelsson, Lansjärv. 2 ukl.

- DONA-MIA, äg Sven Persson, Jokkmokk. 2 ukl.

- FIA-LOTTA, äg Sture Gustavsson, Kiruna. 3 ukl.

13216/68 NETTAN, äg Lars Fors, Koskullskulle. 1 ukl, 1 ukk.

13217/68 RIA, äg Gustav Sirkka, Malmberget. 2 ukl.

Tikar öppen klass

9113/68 LAILA, äg Christer Zetterqvist, Gällivare. 1 ökl, 1 skl.

289/69 LINA, äg Edmund Andersson, Jokkmokk. 1 ökl, 2 skl.

- TASS, äg Åke Samuelsson, Lansjärv. 2 ökl.

SSF Boden 10 augusti 1969

Domare: Arne Samuelsson

Valpklass

NALLE 5259/69 äg K-E Johansson, Stensele. 1-a.

MATILDA MARIA 15213/69 äg T Asberg, Jokkmokk. 2:a.

BINGO 1521/69 äg E Andersson, Jokkmokk. 3:e.

Hundar öppen klass

PARRO 13218/68 äg B Blomstam, Koskullskulle. 1 ökl, 1 skl, CK hp, BIR.

SNIPP 31581/68 äg Å Andersson, Satter. 1 ökl, 2 skl, 1 brhkl.

RIPPE äg U Marcusson, Umeå. 3 ökl.

Tikar ungdomsklass

BONNIE äg K-E Johansson, Stensele. 1 ukl, 1 ukk.

Tikar öppen klass

NETTAN 13216/68 äg L Fors, Koskullskulle. 1 ökl, 1 skl.

RIA 13217/68 äg G Sirka, Malmberget. 1 ökl, 2 skl.

LINA 289/69 äg E Andersson, Jokkmokk. 1 ökl, 3 skl.

PIA 4175/69 äg H Rönnbäck, Luleå. 2 ökl.

Skellefteå SKK 24 augusti 1969

Domare: Marianne Fürst-Danielsson

Hund öppen klass

SNIPP 31581/68 äg Å Andersson, Hakkasbyn. 1 ökl.

Norrköping SKK 20-21 september

Domare: Carin Slättne

NILLA 3371/69 äg S Onnerfelt, Norrköping. 2 ökl.

Hälsingborg SKK 4 -5 okt 1969

Domare: Tore Edmund Norge

Tik ungdomsklass

835/69 TJIBAS MIKKI äg M Levi Påryd. 1 ukl, 1 ukk hp, 1 ökl, 1 skl, BIR.

Lydnadsprov

Domare: Bo Jonsson

Utställnings o lydnads champ TJIBAS TOPSY 19998/67 äg B Bergstrand, Kalmar. 278 p. 1:a pris

Resultat från viltspårprov:
(citat Kalmartidningen
Barometern:)

Smålands Taxklubb anordnade viltspårprov i Ekholmen, Nye den 25 maj (1969) Förutom taxar deltog även en norrbotenspets S U ch Tjibas Sappo, ägare fru Lilian Holmgren, Kalmar, som tilldelades 1:a ökl.

*Mytt är
- nya tag!*

Tjäder knivar

finns att köpa hos
lokalklubbarnas
kassörer:

Norra: Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, Kiruna C.

Mellersta: Anna-Lisa Olofsson, Materialvägen 10, Storuman.

Södra: Anders Ansell
Rådsvägen 12
141 48 Huddinge

PRIS 30:- KR